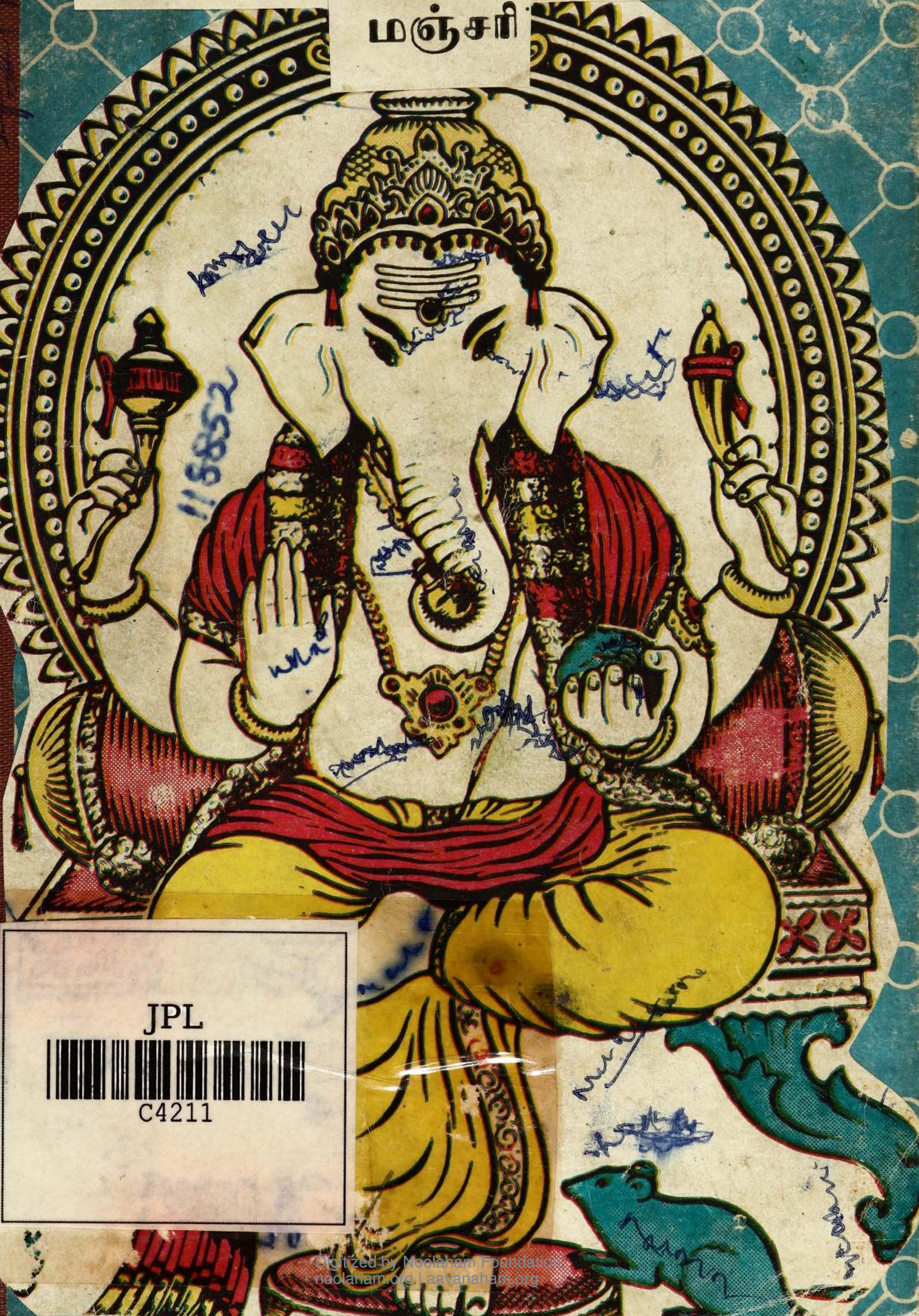

நீரவியடி வீரகத்தி விநாயகர்
மஞ்சரி

JPL

C4211

6

2003

*

உ
சிவமயம்

Handwritten signature

நீரவியடி வீரகத்தி விநாயகர்
மஞ்சரி

நீரவிப் பிள்ளையார் கலிவெண்பா

96

K

4211 C.C

இயற்றியவர் :
ஸ்ரீ சேனாதிராய முத்துசுமீன நூலகம்

உரையாசிரியர் :
பண்டிதமணி, வித்துவான் ந. சுப்பையாபிள்ளை

யாழ்ப்பாணம்
1979

118852
C.C.

118852

Handwritten mark

முதற்பதிப்பு :

சித்தார்த்தி வைகாசி

1979-5-20

294.5

அச்சுப்பதிவு :

திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்

தொகுப்பாசிரியர் :

திரு. வை. இரகுநாதமுதலியார், M. Sc. Dip. Ed.

39, பிறவுண் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

நூல் கிடைக்குமிடம் :

1. நீராவியடி வீரகத்தி விநாயகர் தேவஸ்தானம்
யாழ்ப்பாணம்.

2. 'காந்தளகம்',

213, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

வெளியீட்டுணர் நூலக சேவை

நீராவியடி வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயம் புராதனமானது. அற்புதசக்தி வாய்ந்தது. புலவர் பெருமக்களால் பாடிப் பரவப்பெற்றது.

இத் தலத்தின்மீது சென்ற நூற்றாண்டிற் புகழ்பெற்று விளங்கிய இருபாலேச் சேனாதிராய முதலியார் கலி வெண்பா ஒன்றினைப் பாடினார். நல்லை வெண்பா, நல்லை யந்தாதி, நல்லைக் குறவஞ்சி, மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஊஞ்சல் ஆகியவற்றின் ஆசிரியராகிய இவரிடம் கற்றவர்கள் பலராவர். ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரும் இவரிடம் கற்றவரே.

சேனாதிராய முதலியாரின் நூல்கள் இக் காலத்தில் அகப்படமாட்டா. இந்நிலையில் நீராவிப்பிள்ளையார் கலி வெண்பா வெளிவருவது யாவர்க்கும் மகிழ்ச்சியும், பெருமையும் அளிப்பதாகும்.

இவ்வரிய நூலுக்கு உரையெழுதி உதவியவர் நாவலர் மாணவ பரம்பரையினரும், இந்நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த இயற்றமிழாசிரியருமாகிய வித்துவான் நா. சுப்பைய பிள்ளை அவர்களாவர். பற்பல நூல்களின் உரையாசிரியராக விளங்கிய வித்துவான் அவர்கள் எல்லோரும் எந்நாளும் போற்றத்தக்கதும், பேணிப் பாதுகாக்கத்தக்கதுமான இவ்வுரையினை இயற்றித் தந்தமை விநாயகப் பெருமானின் பேரருளேயாகும். எண்பதாவது அகவையில் 1978இல் இறைவன் திருவடியடைந்த வித்துவான் அவர்களின் அரிய தமிழ்த் தொண்டிற்கு இவ்வுரை தக்க ஞாபகச் சின்னமாகவும் விளங்குகின்றது.

இம் மஞ்சரியில் அடங்கியுள்ள விடயங்கள் யாவும் விநாயக பத்தர்கட்கு மிக்க பயன்தருவனவாகும்.

இப் பதிப்புக்கு உதவிய யாவர்க்கும் விநாயகப் பெருமான் நல்லருள் புரிவாராக.

வ. செல்லம்மா
தருமபரிபாலகர்

நீராவியடி வீரகத்தி விநாயகர்
தேவஸ்தானம்,
யாழ்ப்பாணம்,
6-5-1979.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. விநாயகர் தோத்திரம்	1 — 2
2. விநாயகர் வரலாறு	3 — 6
3. நீராவி வீரகத்தி விநாயகர் துதி	7 — 8
4. நீராவி வீரகத்தி விநாயகர் ஊஞ்சல்	9 — 11
5. கலிவெண்பா உரைப்பாயிரம்	12 — 14
6. நீராவிப் பிள்ளையார் கலிவெண்பா பதவுரை, விசேடவுரையுடன்	15 — 55

சிவமயம்

விநாயகர் தோத்திரம்

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான் — விநாயகனே
விண்ணிற்கு மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினுற்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து. 1

— கபிலதேவ நாயனார்.

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளிணன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே. 2

— திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்.

மண்ணுல கத்தினிற் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெலா மெளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம். 3

— கந்தபுராணம்.

திருவாக்கும்; செய்கருமங் கைகூட்டுஞ்; செஞ்சொற்
பெருவாக்கும்; பீடும் பெருக்கும்; — உருவாக்கும்;
ஆதலால், வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவார்தங் கை." 4

— பதினொராந் திருமுறை.

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தி னிளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே. 5

— திருமந்திரம்.

திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர வின்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்புதம் போற்றுவாம்.

6

— கந்தபுராணம்.

திருவும் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாளத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

7

அகரமென அறிவாகி உலக மெங்கும்
அமர்ந்தகர உகரமக ரங்கள் தம்மால்
பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப்
பல்வேறு திருமேனி தரித்துக் கொண்டு
புகரில்பொருள் நான்கினையும் இடர்தீர்ந் தெய்தப்
போற்றுநருக் கறக்கருணை புரிந்தல் லார்க்கு
நிகரின்மறக் கருணைபுரிந் தாண்டு கொள்ளும்
நிருமலனைக் கணபதியை நினைந்து வாழ்வாம்.

8

— ஸ்ரீ கச்சியப்ப முனிவர்.

வேழ முகத்து விநாயக னைத்தொழ
வாழ்வு மிகுத்து வரும்.

9

— ஓளவையார்

விநாயகர் வரலாறு

விநாயகர் வழிபாடு :

'விநாயகர்' எனக் கூறப்படும் பிள்ளையாரின் வழிபாடு இந்தியா, இலங்கை நாடுகளில் முழுவதும் உண்டு. இம் மூர்த்தியின் வழிபாடு நேபாளம், கொரியா, கம்போடியா, பாலி, ஜாவா, ஜப்பான், துருக்கி, மங்கோலியா, போர்ணியோ, பிலிப்பைன்ஸ், சயாம், சீனா, திபேத் வேறும் பல நாடுகளிலும், பசுபிக் தீவுகளிலும் இருப்பதாக அறிகின்றோம். பெரு மெக்சிக்கோ நாடுகளிலும் விநாயக வழிபாடு இருந்தமைக்குச் சான்றுகள் உள்ளன. ஜேனஸ் (Janus) என்னும் உரோமானியரின் கடவுளுக்கும் நமது துவிமுக கணபதிக்கும் நெருங்கிய ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. நமது கூத்தாடும் விநாயகருக்கும் நடனமாடுகின்ற தயோனிசஸ் (Dionysus) என்னும் அயோனியக் கடவுளுக்கும் பல ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. GANESHA என்னும் ஆங்கில நூல் விரிவாகப் படங்களுடன் இதுபற்றிக் கூறுகின்றது. வடஇந்தியாவில் விநாயகரை 'கணேஷ்' என அழைப்பர். விநாயகரைச் சைவர்களும் வைணவர்களும் பேதமின்றி வணங்குவார்கள். சில பௌத்த, சமண ஆலயங்களிலும் விநாயகர் திருவுருவங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

விநாயகரையே தனியாக வழிபட்டு வந்த சமயம் 'காண்பத்தியம்' எனப்படும். இது வட இந்தியாவில் முன்பு இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. தென் இந்தியாவிலும் பார்க்க வட இந்தியாவில் விநாயகர் சதுர்த்தி வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. ஆனால் தென் இந்தியாவில் எல்லாக் கோவில்களிலும் அரசமரங்களின் கீழும் விநாயகர் இடம் பெறுகின்றார். எக் கருமத்தைத் தொடங்கும் போதும் பிள்ளையார் பூசை நடவாமல் இராது. கடிதம் எழுதும்பொழுது பிள்ளையார் சுழி எழுதியே தொடங்குவர். பிள்ளையார் பூசை செய்த பின்பே சிலர் உணவு உட்கொள்வர்.

விநாயகர் பழமை :

மிகப் பழமையான ‘ருக்’ வேதத்தில் ‘‘கணனும் த்வாம் கணபதிம் அவாமஹே’’ என்ற விநாயகர் பற்றிய குறிப்பு வருகின்றது.

கணபதி காயத்திரி மந்திரத்தில், ‘‘தந்தோ தந்திந் பிரசோத யாத்’’ என்று வருவதில் ‘தந்தின்’ என்பது தந்தத்தை உடைய விநாயகரைக் குறிக்கின்றது என்பர்.

அசோகனின் புதல்வியாகிய சங்கமித்திரை விநாயகரின் திருவுருவம் ஒன்றை கி. மு. 3ஆம் நூற்றாண்டில் நேபாள நாட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றாள் என வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர்.

விநாயகர் தோற்றம் :

விநாயகர் தோற்றம் பற்றிப்பல குறிப்புகள் உள்ளன. அதில் இரண்டு இவை.

‘‘ பரமசிவனும் பார்வதி தேவியாரும் ஒரு சமயம் திருக்கயிலையில் மந்திரங்கள் எழுதி இருந்த மண்டபத்தைச் சேர்ந்தனர். அங்கே எழுதப்பட்டிருந்த பிரணவத்தைக் கண்டனர். சமஷ்டிப் பிரணவம் பிரிந்து ஆண்டவன் எழுத்தாகிய ‘அகரம்’ ஆண்யானையாகவும், அம்மை எழுத்தாகிய ‘உகரம்’ பெண் யானையாகவும் மாறின. இரண்டும் சேர்வது போல் காட்சி அளித்தன. யானை முகத்தோடு கூடிய விநாயகப்பெருமான் தோன்றியருளினார்.’’

— காஞ்சிப் புராணம்

‘‘ திருக்கயிலை நந்தவனத்தில் இருந்த சித்திர மண்டபத்தில் ஒரு பிரணவம் எழுதப்பட்டிருந்தது. அதனை உமாதேவியார் உற்று நோக்கினார். பிரணவம் களிறும் பிடியுமாக மாறிப் புணர்ந்தனபோல் காட்சியளித்தது. விநாயகப் பெருமான் திருவவதாரம் செய்தார்.’’

— கந்தபுராணம்

சிவனும் பார்வதியும் கூடிப் பிள்ளையாரைப் பெற்றனர் என்பது அகர உகாரங்களாகிய சிவமும் சக்தியும் கூடியே சுத்த மாயா காரியமாகிய நாதப் பிரணவம் ஆயிற்று என்பதை விளக்க எழுந்ததாகும்.

விநாயகர் :

விநாயகர் (வி + நாயகர்) என்றால் தனக்குமேல் ஒரு தலைவர் இல்லாதவர் என்று பொருள். விநாயகரே யானையாக இருந்தும் யானைகளை அடக்கும் கருவிகள் ஆகிய அங்குச பாசங்களை ஏந்தி இருப்பது அவர் தமக் கொரு தலைவர் இன்றித் தாமே யாவர்க்கும் தலைவராக விளங்குகிறார் என்பதைப் புலப்படுத்துவதற்காம். பிள்ளையார் ஞானமயமான திருமேனியை உடையவர். விநாயகரே முதலில் வழிபடுவதற்கும் உரியவர். பரம சிவன் ஆன்மாக்களுக்குத் திருவருள் செய்யும் பொருட்டுக் கொண்டருளிய திருமூர்த்தங்களே விநாயகர் வடிவங்களாம். விநாயகர், வீரபத்திரர், வைரவர், சுப்பிரமணியர் என்னும் அருள் மூர்த்தங்கள் சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரர்கள் எனப்படுவர். விநாயகர் முதலிய அருள் மூர்த்தங்களைக் குறித்துச் செய்யும் வழிபாடு சிவபெருமானை வழிபடுவதற்குச் சமானமாகும். விநாயகர் பிரணவ சொரூபி. பிரணவத்தில் இருந்தே உலகம் உண்டாயிற்று. சிவபிரானது இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களுள் விக்கிணை சுரர் மூர்த்தமும் ஒன்றாகும். ஆதலில்—விநாயகர் சிவபிரானுக்கு வேறல்லர்.

காண்பத்தியம் மதம் :

வட இந்தியாவில் கி. பி. 10ஆம் நூற்றாண்டில் பரவத் தொடங்கியது என்பர். விநாயகரே முழுமுதற் கடவுள். பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் செய்பவர். சிவபெருமான் முதலிய எல்லாக் கடவுளுக்கும் தலைவர். இம்மதத்தைப் பின்பற்றியவர்கள் மறுமையில் கணபதியின் உலகம் செல்வார்கள். சக்தி கணபதியையே அவர்கள் வழிபடுவார்கள்.

பிள்ளையார் சுழி :

எழுதத் தொடங்கும்பொழுது பிள்ளையார் சுழி எழுதியே தொடங்குவது மரபு. எழுத்துக்களுக்கெல்லாம் தாயாகிய பிரணவத்தை முதல் எழுதியே ஏனையவற்றைப் பின் எழுதினர். பிரணவம் பிள்ளையார் சுழி வடிவம். பிரணவத்தின் திரிந்த வடிவம் பிள்ளையார் சுழி என்பர். பிரணவமே வேத மூலம். 'ப்ரண' என்னும் சொல் பழைய என்னும் பொருள் தரும். பிரணவம் உயிரின் குற்றங்களை அகற்றி இறைவனின் பாதங்களில் சேர்ப்பிக்கின்றது. பிரணவமே எல்லா ஒலிகட்கும் மூலகாரணம். எல்லாத் தேவர்கட்கும் பிறப்பிடம்.

இயற்கையாக அமைந்த நமது உடம்பின் இருதயம், மூளை, இரைப்பை, மலக்குடல், சிறுநீர்ப்பை, கருப்பை முதலியனவும் காதும் ஓங்கார வடிவமாகவே அமைந்துள்ளன.

பிரணவத்தின் ஒலி வடிவில் அகாரம், உகாரம், மகாரம் உள்ளன. வரிவடிவில் பிரணவம் 5 எழுத்துக்களின் கூட்டம். முதல் உரு நட்சத்திரம் வட்டப்புள்ளி (●); இரண்டாம் உரு தண்டம்போலக் கிடக்கும் நேர் கோடு (-); மூன்றாம் உரு வட்டம் (○); நான்காம் உரு பிறை மதி (☾); ஐந்தாம் உரு பிந்து (புள்ளி).

ஒலி வடிவிலும் வரி வடிவிலும் உள்ள பிரணவத்தில் அகரம் சிவம், உகரம் சத்தி, மகரம் மலம், நாதம் மாயை, பிந்து உயிர், அகர உகர வடிவான உ (பிள்ளையார் சுழி) சிவ சக்திகளின் சேர்க்கையாகும். இப் பிள்ளையார் சுழியை இட்டாலே பிள்ளையார் வணக்கம் ஆகி விடுகின்றது.

சிவஞானபோதம் பிரணவத்தின் 5 கூறுகளுக்கும் உரிய அதி தேவதைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. அகரம்—பிரம்மா; உகரம்—திருமால்; மகரம்—உருத்திரன்; விந்து—மகேஸ்வரன்; நாதம்—சதாசிவன்.

சிவமயம்

நீராவி வீரகத்தி விநாயகர் துதி ✓

திருச்சிற்றம்பலம்

நேரிசை வெண்பா

சீரார்நீ ராவிச் சிவகுமரன் செய்யதாள்
பாரோர் பரவிப் பணிந்திடுவார் — ஓராத
வீரகத்தி யையுதைக்கும் வீரன் அருட்பார்வை
ஊரகத்தில் என்றும் உள. ✓

1

ஐயநீ ராவி அமல அடியவர்க்கு
மெய்யமால் காணா விரிசுடரே — துய்யதொரு
நற்சிந்தை சொற்செயல்கள் நல்குவாய் நற்பதமும்
எற்குன்றன் இன்னருளும் இன்று ✓

2

அலர்மேல் உறையும் அயனேநீ ராவித்
தலைவன்றாள் சூடாத் தலையை — நிலமேலாய்
நீயேன் படைத்தாய் நினைப்பகைக்க நீணிலத்தில்
நாயேன்செய் குற்றம் நவில். ✓

3

கண்கள்நீ ராவிக் கண்பதியைக் காண்பனவே
பண்கள் நிறைதுதியைப் பன்னும்நா — மண்ணதனில்
செம்மை விரிநூல் செவிகேட்ப வேழுகரும்
இம்மை வளர்முக் கியைந்து. ✓

4

அன்புசெய்து நீராவிக் காக்கை பெறும்பயனை
பண்புடனே பெற்றிடுவீர் பாருளீர் — துன்பதனை
என்றும் ஒழிக்க இதுவே வழிகண்டீர்
நன்றும்பா மாலை நவின்று. ✓

5

கைகாள்நீ ரீரீவிக் கணபதியைக் கூப்பிஅன்பாய்ப்
பைதலறப் பாரில் பயன்பெறுக — உய்தலுறும்
நல்வழியே சொன்னேன் நயம்பெறுவீர் நம்பியே
பல்வழியென் பாதம் பணிந்து. 6

நெஞ்சே நினைஎன்றும் நீராவி நின்மலனை
அஞ்சேல் அணுகா துனைத்துன்பு—உஞ்சாய்நீ
காதலொடுங் காமர் கணபதிநின் னுட்டங்கி
ஆதரவோ டங்கமர்த லால். 7

கோலஞ்செய் மாடக் கொடியணிநீ ராவிசேர்
சீலஞ்செய் கோயிற் றிருவீதி—ஞாலஞ்சேர்
புண்ணியரே மெல்லெனவே போந்து வலம்வந்து
நண்ணிடுவீர் ஞான வரம்பு. 8

இரும்பு மனத்தேன் இருவினையேன் நீராவிக்க
கரும்பு தினமறந்து கண்போல் — விரும்பும்
மணியை மருந்தினை மாசிலா முத்தை
அணியை அடைகுவதும் என்று. 9

பழிப்பன்நீ ராவிப் பதிக்கரசே நின்னை
இழிப்பன்நின் பேர்சொல்லி என்றும்—களிப்பெய்திப்
பாணை வயிற்றன் பருத்த துதிக்கையன்
ஆனை முகத்தவனே என்று. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

நீராவி வீரகத்தி விநாயகர்

ஊஞ்சல்

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

அழகுமிக நண்ணுவண்ணைப் பதியின் மேவு
 மாதிகா கணபதிதன் னருளைப் போற்றி
 யுளமருவு மமிர்தமொழி யுலகின் மேய
 உசிதமது ரத்தமிழி னூஞ்சல் பாட
 தளமுளத வளவனச மாதெப் போதுந்
 தாவிலென் னூவிலுறை தயவு காட்டிக்
 கழகபுத வரையினித மருவு ஞானக்
 கணபதிகிண் கிணிச்சரணங் காப்ப தாமே.

நூல்

சித்திரமார் வித்துருமத் தூண்க ணுட்டித்
 திவ்வியமா ணிக்கரத்னச் சட்டம் பூட்டிப்
 பத்தரைமாற் றிற்பசும்பொன் வடங்க ளார்த்துப்
 பழவைரச் சலாகையினூற் பலகை சேர்த்துச்
 சித்தமுட னேபுரிந்த லூஞ்சல் மீது
 சிறந்திருந்தும் நிறைந்திருந்தும் தேவர் போற்றி
 வைத்தபத்தி வடமசைப்ப ஆடர் ஊஞ்சல்
 வண்ணைநகர்க் கணபதியே ஆடர் ஊஞ்சல். 1

ஆரணனு நாரணனு மாசி வேண்ட
 ஆயிரங்கண் ணன்கவரி அருகில் வீச
 பூரணசந் திரன்பரிதி கவிகை தாங்கப்
 போற்றிவந்து பண்ணவார்சாந் தாற்றி ஏந்த

வாரிதிமன் படியகங்கை கொண்டு மேவ
வாதரா யன்பனிநீர் மகிழ்ந்து தூவ
மாரனின்று புகழ்பரவ ஆடர் ஊஞ்சல்
வண்ணைநகர்க் கணபதியே ஆடர் ஊஞ்சல். 2

ஒளிவளரு மணிமகுட மாலை ஆட
உன்னுவன்னிப் பொன்றிறத்த ஓடை ஆடக்
குழையுளையுள் நனைஉபயக் கவரி ஆட
குண்டலஞ்சண் டப்பிரபை கொண்டே ஆட
அழகொழுக வளர்அரவப் பணிக ளாட
அலங்கார உத்தரியம் அசைந்தே ஆட
மழைபொருவ அருள்புரிந்து ஆடர் ஊஞ்சல்
வண்ணைநகர்க் கணபதியே ஆடர் ஊஞ்சல். 3

அந்தரதுந் துபிமுழங்க விளங்கிப் பூமேல்
அண்டருந்தொண்டருமலர்கொண்டருச்சித்தேத்த
சுந்தரச்சிந் துரத்திலதம் இருளை ஓட்டத்
துத்திஅர வத்தினணி சொகுசு காட்டக்
கந்தபரி மளவழகு மிகுந்த சீதக்
கலவைமுலை வலவைபங்கிற் களிப்பின் மேவ
வந்தனைசெய் திடமகிழ்ந்தே ஆடர் ஊஞ்சல்
வண்ணைநகர்க் கணபதியே ஆடர் ஊஞ்சல். 4

முத்தாரம் தங்குசங்கம் அங்கை ஏந்தி
முற்பகலிற் சர்ப்பஉரு முறையால் நீக்கி
உத்தாரம் புரிந்தகிரு பாக டாட்ச
ஒருமருப்பைங் கரபரஎன் றுலகிற் றேவர்
மெத்தார வாரமுட னேபூ சிக்க
விஞ்சயர்கந் தருவர்கள்சொல் யாழ்வா சிக்க
வைத்தாரத் தந்திவண்ண ஆடர் ஊஞ்சல்
வண்ணைநகர்க் கணபதியே ஆடர் ஊஞ்சல். 5

தளங்கருவி முழங்குமிர சிதம தாம்பூ
தரத்தைஎடுத் துயர்த்துநிசா சரணத் தூக்கி
களங்கெனக்கொண் டெறிந்துவிளை யாடு ஞானக்
கற்பகமே பொற்பதத்தின் காட்சி காட்டென்
றுளங்கொளன்பர் தளங்குபரி மளங்கொள் வாசத்
துசிதமலர் சொரிந்துபணிந் துவந்து போற்ற
வளங்கொள்தெரி சனைஅருள ஆடர் ஊஞ்சல்
வண்ணைநகர்க் கணபதியே ஆடர் ஊஞ்சல். 6

செக்கர்ஒளிச் சக்கரக்கைத் திருமால் பாலின்
 திரைக்கடலின் இடைக்கமடத் தேகந் தாங்கி
 தக்கசெருக் கைக்கொடுநின் றுளக்கும் போது
 தாக்கிமெய்யன் பாக்கிஎன்பை நீக்கி ஏந்தி
 முக்கணனுக் கணியாகக் கொடுத்த ஆதி
 முழுமுதலே எனஞான முனிவர் போற்ற
 மைக்கயசந் தரவதன ஆடர் ஊஞ்சல்
 வண்ணைநகர்க் கணபதியே ஆடர் ஊஞ்சல். 7

அப்புளசெஞ் சடைக்கடவுள் ஏறுந் தேரின்
 அச்சறுத்த உச்சிரத்தை அருச்சித் தேத்தி
 துப்புளமுப் பானுயிர்கொண் டவர்கள் யாரும்
 சுருதிமுறை சுருதிஅன்பிற் றாய தான
 முப்பழம்அப் பங்கரும்பெட் பொரிதேன் பால்நெய்
 மோதகமா தியபடைத்து முறையாற் சென்று
 வைப்புளகத் தொடுத்துதிப்ப ஆடர் ஊஞ்சல்
 வண்ணைநகர்க் கணபதியே ஆடர் ஊஞ்சல். 8

கமலமதி வளர்சடிலக் கடவுள் தானும்
 கார்த்திகைப்பெண் பால்சுடித்த மூர்த்தி தானும்
 அமலவடி வுளவடுகக் கடவு டானும்
 ஆரணனு நாரணனும் அருகின் மேவ
 இமிலிடபக் கொடிபிடித்துக் கணங்கள் போற்ற
 இருக்கறிந்தோர் அருக்கியமா தியசெய் தேத்த
 மமதுணைநீ எனப்புகல ஆடர் ஊஞ்சல்
 வண்ணைநகர்க் கணபதியே ஆடர் ஊஞ்சல். 9

சீரணியா ரணம்வாழி முனிவர் வாழி
 திறல்அரசர் முறைநிறையிற் சிறந்து வாழி
 தாரணியும் புயசயில வணிகர் வாழி
 தாராள மாதொடுகா ராளர் வாழி
 ஏரணிபால் ஊட்டுபுகக் கூட்டம் வாழி
 என்றும்எனை ஆண்டஇப முகத்தோன் வாழி
 ஊரணியும் நீராவிப் பதியும் வாழி
 உணர்த்திடும்ஊஞ் சற்றமிழும் வாழி தானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீராவிப் பிள்ளையார் பேரில் ஸ்ரீ சேனாதிராய முதலியார் இயற்றிய கலிவெண்பா

உரைப்பாயிரம்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலே வண்ணார்பண்ணை நகரில் நீராவி யடியிலேயுள்ள பிள்ளையார் கோயில் பழமை யானது. அக்கோவிலிற் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட பிள்ளையார், தென்னிந்தியாவிலே சோழநாட்டில் வேதாரணியம் என்ற சிவஸ்தலத்திற் கோயில்கொண்டிருக்கும் வீரகத்தி விநாயகரின் பெயரை இட்டுப் பூசிக்கப்பெற்று வருபவர். அக்கோயில், தனக்கு மேற்குத் திசைப்பக்கத்திலே சார அருகிலுள்ள குளத்தின் கரையிலே (கிழக்கு நோக்கி) யிருப்பதனால், அதனை 'நீராவிப் பிள்ளையார் கோவில்' என்றும், அதிலுள்ள பிள்ளையாரை 'நீராவிப் பிள்ளையார்' என்றும் வழங்கிவருகின்றனர் உலகினர். அதனால், 'வீரகத்திப் பிள்ளையார்—வீரகத்தி விநாயகர்' என்ற பெயர்கள் வழக்கற்ற பெயராயின.

இனி, வேதாரணியத்திலே கோயில்கொண்டருளிய வீரகத்தி விநாயகருக்கு அப்பெயர் காரணப்பெயராகும்; வீரகத்தி எனப்படும் கொலைப்பாவஞ் சூழ்ந்து அதனால் அஞ்சி வருந்தலுற்று, அவ்விநாயகரைத் தஞ்சமென்றடைந்து வழிபட்டு வேண்டுகல் செய்தவரது அப்பாவத்தைப் போக்கியருளிய காரணத்தால் அவ்விநாயகருக்கு அப்பெயருண்டாயிற்று. இதனை, "அந்தமு மாதியு மில்லா மறைசையி லத்தர்தம்மேற், செந்தமிழ் நூற்பொரு ளந்தாதி பாடச் சிலம்பிலன்னை, யிந்தன

வாணுதற் சுந்தரி யம்பிகை யீன்றெடுத்த, சுந்தர வீரகத் திச்சே தகன்றூட் டுணைதுணையே' என்னும் மறைசையந் தாதியின் காப்புச் செய்யுளால் அறிக.

அவ்வந்தாதிப் பிரபந்தத்தைப் பாடியவர் நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப்புலவர். அந்நூலிலுள்ள கட்டளைக் கலித் துறைச் செய்யுட்களில் அமைந்த அடியெதுகைத் தொடை திரிபெதுகை எனப் பெயரிய சிறந்த எதுகையாகும். அப் புலவரே இயற்றிய மற்றைக் கல்வளையந்தாதியிற் செய் யுட்கள் திரிபெதுகையைக் காட்டிலுஞ் சிறந்த தலையா கெதுகை எனப்படும் 'யமக எதுகை' பொருந்தியவை யாகும்.

கல்வளையந்தாதியிற் காணப்படும் 'யமக எதுகை' போலல்லாமல் அதனிலும் விசேஷமாகப் (= இரு சீர்களில், இருசீர்க்கு மேலதிகமான சீர்ப்பகுதியில்) பொருந்திய 'யமக எதுகை' பெற்று வர இயற்றியுள்ளார் இக் கலிவெண்பாவினைச் சேனாதிராய முதலியார். அதனால், இக் கலிவெண்பாவிற் குப் பதச்சேதஞ் செய்து (=பதம் பிரித்து) பொருள் காண்டலும் பொருளுரைத்தலும் எல்லார்க்கும் சுலபமான காரியமன்று; எமக்கும் அப் படியே; இந்நூலாசிரியரை யொத்த பெரும் புலமை யாளருக்கே இயல்வதாகும். ஆயினும், யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலனசபைக் காரியதரிசியாகிய திரு. வை. இரகுநாதமுதலியார் அவர்கள் 'இக்கலிவெண்பா கிடைப்ப தரிதாகி மறைந்துவிடும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. அரும் பெருந் தோத்திரப்பாடலாகிய இது உரையுடன் வெளியிடப்பட்டால் பலவகையிலும் பலருக்கும் பயன்படும். இதற்கு உரை எழுதி யுதவினால், உரையுடன் இக் கலிவெண் பாவை வெளியிடலாம்' என்று எம்மை ஊக்கினர். அவரது வேண்டுகோளுக்கு மாறு கூறமாட்டாது இணங்கி விநாயகப்பெருமான் திருவருளை முன்னிட்டு, எமக்கு எட்டிய அளவில் ஒருவாறு ஓர் உரைவகுத்து வழங்க லாயிற்று.

எமது முதுமைப் பருவத்தால் உண்டாகும் சோர்வு மறதி முதலியவற்றால் நேரும் குறை குற்றங்களை எடுத்துப் பாராட்டாமல், அவற்றையும், அவற்றின் திருத்த மாற்ற ரூபங்களையும் எமக்கு அறிவித்தால், அவற்றைப் பார்வையிட்டுப் பதிப்பாளரிடம் ஒப்படைக்க அவை உதவுவனவாகும்; அவர் ஆவன செய்தல் கூடும். இதனைக் கண்ணுறும் சான்றோர்க்கு எமது இவ்வேண்டுகோளைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம். இதனை வெளியிடும் உபகாரசீலர் இதுபோன்ற அரும்பெரு நூல்களை வெளியிடுதற்பொருட்டு அருள்புரியவேண்டி, எல்லாம் வல்ல இறைவனாகிய விநாயகப்பெருமானை இறைஞ்சி யேத்துகின்றோம்.

“ குற்றங் களைந்து குணமாக்கிக் கொள்ளுதலே கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்.”

465/1, கே. கே. எஸ். வீதி,
 வண்ணார்பண்ணை,
 யாழ்ப்பாணம்.

வித்துவான் ந. சுப்பையாபிள்ளை
 16-6-1974

118825

கணபதி துணை

நீராவிப் பிள்ளையார் பேரில் ஸ்ரீ சேனாதிராய முதலியார் இயற்றிய கலிவெண்பா

காப்பு

பொன்பூத்த நீராவிப் பூங்கோயில் வரழ்வுகந்த
மின்பூத்த வோர்கோட்டு வேழமே! - நின்சீர்த்தி
வெண்கலியாற் போற்ற விநாயகனே! நல்லருள்செ
யெண்கலிதீர்த் தென்னுள்ளே நின்று.

பதவுரை: பொன் பூத்த நீராவிப் பூங்கோயில்-பொலிவு
மிக்க நீரையுடைய குளக்கரையிலுள்ள அழகிய கோயிலின்
கண்ணே, வாழ்வு உகந்த - சாந்நித்தியமா யெழுந்தருளி
யிருத்தலை விரும்பிய, மின்பூத்த ஓர் கோட்டு வேழமே -
ஒளிபொருந்திய ஒற்றைத் தந்தத்தினையுடைய யானை
முகம் போலும் முகத்தையுடையவரே, விநாயகனே -
விநாயகன் என்று புகழும் பெயரையுடையவரே, நின்
சீர்த்தி - உமது மேம்பட்ட புகழ்களை, வெண்கலியால்
போற்ற-கலிவெண்பாவினால் (அடியேன்) பாடித் துதித்தற்
பொருட்டு, என் உள்ளே நின்று - அடியேனது சித்தத்
திலே வெளிப்பட்டு நிலைத்து, எண் கலி தீர்த்து - சிந்தனைக்
கண் உண்டாகும் இடையூறுகளை நீக்கி, நல் அருள் செய்-
திருவருள் புரிவீராக (என்றவாறு).

விசேடவுரை: நீராவி - (நீர் + ஆவி) - (எந்நாளும்)
நீரையுடையதாய் விளங்கும் குளம்; காரணவிடுகுறிப்
பெயர். வேழம்-யானை; அது பொருளாகுபெயராக யானை
முகத்துக்கு ஆகி, பின் அம்முகம்போன்ற முகத்தை
உடைய கடவுளுக்குப் பெயராய் வந்த இருமடியாகு

பெயர், சீர்த்தி — மிகுபுகழ், (பலவகையினாலே) மிகுதியான சீர்த்தி, மேம்பட்ட (தனக்கு ஒப்பதும் உயர்ந்தது மில்லாமையால் உயர்ந்த) சீர்த்தி; சீர்த்தியினும் உயர்ந்தது 'சீர்த்தி' எனப்படும். வெண்கலி — கலிவெண்பா எனப்படும் செய்யுள்; குமரகுருபரசுவாமிகளால் முருகக்கடவுள்பேரில் பாடப்பெற்ற திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பாவும் இவ்வகையதே. போற்ற-தோத்திரஞ்செய்ய, துதிக்க.

விநாயகன் — (வி + நாயகன்) — தனக்கு ஒரு தலைவனின்றித் தானே மற்றெல்லார்க்குந் தலைவனாக விளங்குபவர்; வி = இன்மைப் பொருளுணர்த்தும் வடமொழி விசேடண மொழியாகிய இடைச்சொல்; நாயகன் = தலைவன் (விநாயகன்) = தனக்கு ஒரு தலைவன் (மேலதிகாரி) இல்லையாகப் பெற்றவர் என்றபடி; இவ்வாறு வாமனபுராணத்திற் கூறப்பட்டதென்ப. பரசிவமும் ஆதித்தோற்றக் கணபதியும் வேறல்லராய் ஒரு தன்மையராய் உள்ள காரணத்தால் இவ்வாறு பொருள் தரும் காரணப் பெயர் பெற்றார் என்க; இத்தோற்றம் சதாசிவமூர்த்திக்கு மேற்பட்டதாயும் உருவமற்ற பரசிவத்தின் கீழுள்ளதாகவும் கொண்ட அருவுருவத் தோற்றக் கணபதி வடிவம் என்ப.

எண் - எண்ணம், சிந்தித்தல், ஆலோசனை; கலி - துன்பம், வறுமை முதலிய இடையூறு, தீங்கு; எனவே, என்கலி = இக்கலிவெண்பாவிலே சிறந்த யமக அலங்காரம் (மடக்கணி) கண்ணிதோறும் பொருந்தும்படி சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் சீர்களிலும் அடிகளிலும் அமைத்துப்பாட விரும்பினார். அவ்வாறு பாடும் வல்லமைக்கு ஏற்படும் முட்டுப்பாடாகிய (சொற்பஞ்சம் பொருட்பஞ்சமாகிய) சிந்தனாசக்தி பற்றிய வறுமையும் துன்பங்களுமாகிய இடையூறுகள் என்பது திரண்ட பொருளாகும். கலிவெண்பாவில் இவ்விரண்டாக இணைந்து வரும் அடி 'கண்ணி' எனப் பெயர் பெறும்.

நூல்

1ஆம் கண்ணி: பூவம் புயன்சீர்ப் புயங்கத்தான் காணருநாற்
பூவம் புயன்சீர்ப் புயங்கத்தான் — பூவம்பார்

2ஆம் கண்ணி: மாதங்க மாதரித்தான் மைந்தனென வாழ்வதன்
மாதங்க மாதரித்த மைந்தனே! — [மாதங்க*

ப-ரை : பூ அம்புயன் - தாமரைப்பூவிலிருக்கும் பிரம
தேவனும், சீர்ப்புயங்கத்தான் - சிறந்த ஆதிசேடனாகிய
சயனத்தில் பள்ளிகொள்ளும் விட்டுணுமூர்த்தியும், காண்
அரு - (பெருஞ்சோதியாகத் தோன்றிய தம் அடிமுடிகளைத்
தேடிக்க) காண்டற்கு அரியவராகப் பெற்ற, நால் பூ
அம் புயன் - (கோட்டுப் பூ முதலிய) நால்வகைப் பூக்க
ளாகிய மாலைகளை யணிந்த அழகிய தோள்களையுடைய
வரும், சீர்ப்புயங்கத்தான் - (கொல்லுந் தொழிலில்) மேம்
பட்ட நாகங்களை ஆபரணங்களாக அணிந்தவரும், பூ
அம்பு ஆர் மாது அங்கம் ஆதரித்தான் - (தாமரை முதலிய
ஐவகைப்) பூக்கள் அம்புகளாக (தமது ஒரு திருக்கரத்திலே)
பொருந்தப்பெற்ற உமாதேவியை (த் தம் இடப்பாதித்)
திருமேனியில் பொருந்த விரும்பிப் பாதிமேனியைக்
கொடுத்தருளிய அர்த்தநாரசுவரராயுள்ளவருமாகிய பர
சிவத்துக்கு, மைந்தன் என - மூத்த திருக்குமாரர் என்று
உலகம் போற்றும்படி, வாழ்வதன் மாதங்கம் ஆதரித்த-
(பிரணவ சொருபமாகப்) பொருந்திய தமது முகம் யானை
முகம் போலக் கொள்ள விரும்பித் தோற்றியருளிய,
மைந்தனே - வலிமைமிக்கவரே (எ-று).

வி-ரை : பூ + அம்புயம் - பூவாகிய தாமரை ; இரு
பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை ; தாமரைப்பூ என்றபடி.
அதில் இருப்பவராதலின் பிரமதேவர் 'பூவம்புயன்' எனப்

* மாதங்க, என்ற இத் தனிச்சொல் யாகம் இங்கே மேலுள்ள தொடரோடு
சேர்ந்து பொருள்படாமல், பின் வருங் கண்ணியுடன் சேர்ந்து பொருள்
தருவது. இதனை விளக்குவதற்கு, [இக்குறியீடு இங்கே இடப்பட்டது,
மேலும் இப்படியே காண்க.

பட்டார். சீர் - சிறந்த, மேம்பட்ட, தலைமை பொருந்திய; இது 'புயங்கம்' என்ற பகுதிக்கு அடை. (புயங்கம் + அன்) = புயங்கத்தான் (புயங்கம் - பாம்பு; இங்கே ஆதிசேடன்) ஆதிசேடனைப் படுக்கையாகக் கொண்டு பாற்கடலில் அறிதுயில் கொள்ளும் விட்டுணு; காண் - காணுதல்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அரு - அரிய, இயலாத; நால்வகைப் பூக்களாவன : கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, செடிப்பூ அல்லது புதர்ப்பூ, நீர்ப்பூ என்பன; பூ - இங்கே பூமலை (ஆகுபெயர்). புயன்-(புயம்-தோள்)தோள்களை யுடையவர். தேவர் முதலாகிய எவராலும் எந்தப் பிராணிகளாலும் எவ்வித ஆயுதங்களாலும் தன்னைக் கொல்ல முடியாதபடியான வரத்தினைக் கயமுகாசுரன் பெற்று, பின் தேவர்களை யெல்லாம் வருத்தி அடக்கியாண்ட போது, கைலாசபதியைச் சரணம் புகுந்து வேண்டினார். அவர்கள் துன்பங்களை நீக்கிக் காத்தருளுதற் பொருட்டுச் சிவபெருமானுடைய சத்தி சங்கற்பத்தினால், தேவவடிவம் முதலிய எந்த வடிவத்துள்ளும் அடங்காத யானைமுகக் கடவுளாகத் தோற்றி பின் கயமுகாசுரனைக் கொன்று தேவர்களைக் காத்தருளிஞர் விநாயகர் என்னும் புராண வரலாறு, "மாதங்க மாதரித்தான் மைந்தனை வாழ்வதனம் மாதங்கம் ஆதரித்த மைந்தனே" என்பதனாற் குறிக்கப்பட்டதென்றுணர்க.

2ஆம் கண்ணி:

— மாதங்க

3ஆம் கண்ணி: மெய்க்கோட் டகவரையு மேன்மைபெறப் பாரதமோர்
மெய்க்கோட் டகவரையும் வித்தகா! [—மெய்க்கோட்டங்

ப - ரை: மா தங்க மெய் கோடு அகம் வரையும் -
மேம்பட்ட (மாற்றுயர்ந்த) பொன்னையுடைய உடம்பும்
கொடுமுடியுமாகிய இடங்கனையுடைய மேருமலையும்,
மேன்மைபெற - மேன்மையைப் பெறும்படியும், அப்
பாரதம் (உம்) - அந்தப் பாரதமாகிய இதிகாச நூலும்,
ஓர் மெய் கோள் தக - ஒப்பற்ற மெய்ந் நூலாகிய

வேதங்கள் நுதலிய கோட்பாடுகளைத் தன்னுட்கொண்டு உயர்ந்தமையாம் மேன்மை பெறும்படியும், வரையும்- (அம் மேருமலையை ஏடாகவும் தமது திருக்கரத்திலுள்ள தந்தத்தினை எழுத்தாணியாகவுங் கொண்டு) எழுதியருளிய, வித்தகா - ஞான சதுரரே (எ - று).

வி - ரை : மா - டெருமை. தங்கம் - பொன். மெய் - உடம்பு, வடிவம். கோடு - கொடுமுடி, சிகரம். அகம் - இடம். உள் - உள்ளிடம்; இது குகையும் 'கனி' எனப்படும் பொற்சுரங்கமும் ஆகியவைகளை ஈண்டு உணர்த்தும். மேருமலையானது தன்னகத்தே பொன்னுடைய தென்பதைத் திருவிளையாடற் புராணத்திலே மேருவைச் செண்டாலடித்த படலத்தால் உணர்க. மேருவைப் பொன்மயமான மலை எனவும் நூல்கள் கூறும். 'அப்பாரதம்' என்புழி 'அ' உலகறிசுட்டு, 'வரையும்' என்புழியுள்ள எச்சவும்மை 'பாரதம்' என்பதனீற்றிலும் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அதனால் 'வரையும்' மேன்மை பெற + 'பாரதமும்' மெய்க்கோள் தக + வரையும் 'வித்தகா' என இயைந்து, 'பெற', 'தக' என்ற இரண்டு செயவெனெச்சங்களும் 'வரையும்' என்னும் ஒரு வினை கொண்டவாறுணர்க; ஈண்டு எச்ச அடுக்கு வினைச் செவ்வெண்ணாக நின்றன; அதனால், 'மேன்மை பெறவும் தகவும் வரையும்' என உம்மை விரித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது.

மெய் - (பின்னது) உண்மை, ஈண்டு ஆப்த வாக்காகிய வேதங்களை இலக்கணையால் உணர்த்தியது. அவ்வேதம் அறம் முதலிய நால்வகைப் புருஷார்த்தங்களை யுணர்ந்தொழுகக் கருவியாகிய முதலூலாயினாற் போல, அதன் உபவிருங்கணமாகிய பாரதமும் ஐந்தாம் வேதம் எனப்புகழப்பட்டு அத்துணைச் சிறப்பினைப் பெற்றதாதலின், 'பாரதமும் மெய்க்கோள் தக' என்றார். கோள் - கோட்பாடு, கொள்கைகள்; அவை தருமநீதி முதலியவை. கோள் + தக - மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகை; 'கோளால்'

தக' என விரியும்; தக - தகைமைபெற, மேன்மை பெறும்படி. 'வரையும்' என்புழியுள்ள எச்சவும்மையால் அதன் எஞ்சுபொருட் கிளவியாயுள்ள 'பாரதம்' என்பதற்கு உம்மை மேலே விளக்கியபடி வருவித்துக் கூட்டப் பட்டதென்க. வரையும் - எழுதும்; வரைதல் - எழுதுதல். வித்தகன் - அறிஞன், சதுரன் (=சாமார்த்தியசாலி).

3ஆம் கண்ணி:

— மெய்க்கோட்டங்

4ஆம் கண்ணி: கொண்டுள்ளங் கோடாது கும்பிடுநல் லன்பர்குறை
கொண்டுள்ளங் கோடாக் குணவனே!— [கொண்டனைய

ய - ரை: மெய்க் கோட்டங் கொண்டு - (அஞ்சலி நமஸ் காரம் பிரதட்சிணம் முதலிய கருமங்களைச் செய்தற்கண்) உடலுறுப்புக்கள் வளைதலைப்பொருந்தி உள்ளம் கோடாது, மனம் (வாக்குக் காயங்கள்) விதிமுறை நெறியிற் கோணுதலின்றி (=நேரியவாயமையும்படி), கும்பிடும் - பூசித்து வழிபடுகின்ற, நல் அன்பர் குறைகொண்டு - மெய்யன்பினை யுடைய அடியார்களிடத்து ஏற்படும் சிறுபிழைகளால், உள்ளம் கோடா(த) குணவனே - திருவுள்ளக் கருணை மாறுபடாமல் பொறுத்தருளும் (= மன்னித்தருளுகின்ற) நற்குணசீலனே (எ - று).

வி - ரை: கோட்டம் - வளைதல், வளைந்து செல்தல். மெய் + கோட்டம் = மெய்க்கோட்டம் = உடலினது கோட்டம்; ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை; ஈண்டு 'அது' உருபு வினைமுதற் பொருண்மையாகிய காரகப் பொருட்டு. 'மெய்க்கோட்டங் கொண்டு + கும்பிடும், உள்ளங்கோடாது + கும்பிடும்' என வினையெச்சங்களிரண்டும் ஒருவினை கொண்டு முடிந்தன. 'உள்ளம்' - மனம்; இச்சொல் "ஒரு மொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்னும் உபலக்ஷண விதியால் [நன்னூல்-சூத்திரம் - 358], தனக்கு இனமாகிய ஏனைய வாக்கு காயம் இரண்டனையும் தழுவி, அம்முன்றையும் பொருளாகக் கொள்ள நின்றது. குறை-குறைபாடும் குற்றமும், பிழை; 'கொண்டு' என்னும் -

மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபேற்றது. உள்ளம் (பின்னது) - திருவுள்ளம்; திருவுள்ளக் கருணையை இலக்கணையால் உணர்த்திய குறிப்புமொழி. கோடா(த) - மாறுபடுதலில்லாத, குன்றாத - கெடாத என்றபடி. குணவன் - குணத்தையுடையவன், 'குணம்' ஈண்டுச் சாந்தகுணம், பொறுத்தருளும் நற்குணம். 'கோடாத' என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்ச வினை 'கோடா' எனக் கடைக்குறைவிகாரம் பெற்றது. இவ்வாய்பாட்டுப் பெயரெச்ச வினைச் சொல்லெல்லாம் இங்ஙனம் உலக வழக்கிலும் விகாரப்பட்டு வரும், அதனால், இந்நூலின் பதவுரையில் பதச்சேதங்காட்டுமிடமெல்லாம் அவ்வீற்று அகரம் விரித்துக் காட்டிக் கையாளும்பொழுது (...) இவ்விதக் குறியீட்டுள் அமைக்கப்படும் என்றுணர்க.

4ஆம் கண்ணி:

— கொண்டனைய

5ஆம் கண்ணி: வென்றார்க்குங் கும்போத ராதியர்நா தா'பணியா
வென்றார்க்குங் கும்போத ராதியே! [—யென்றார்க்குங்

முற்பாதீக்கண்ணி:

கொண்டல் நைய.....நாதா!"

ப - ரை: கொண்டல் நைய வென்று ஆர்க்கும் கும்போதர ஆதியர் நாதா - மேகங்களும் (அதிர்ச்சி காரணமாக) நடுங்கி நிலைகுலையும்படி (அவற்றின் பெரிய இடிமுழக்கத்தையும்) வென்று (= விஞ்சி) (போரில் அதட்டி) ஆரவாரிக்கும் இயல்பினையுடைய கும்போதரன் முதலாகிய பூதகணச் சேனையையுடைய தலைவரே (எ-று).

வி - ரை: கும்போதர — ஆதியர் = கும்போதராதியர்; தீர்க்கசந்தி விதிபெற்றுப் புணர்ந்த வடசொற்றொடர்மொழி; ஆதியர் - முதலாயினோர், சேனைவீரர். ஆர்க்கும் என்ற பெயரெச்சவினைத் தொழில் சேனைவீரரின் தொழிலாய் அவர்க்கு விசேடணமாகும்.

பிற்பாதிக்கண்ணி:

பதச்சேதம்: பணி ஆ(க) என்று ஆர்க்கும் கும்ப உதர ஆதியே!

ப - ரை: பணி ஆ (க) என்று ஆர்க்கும் கும்ப உதர ஆதியே - (விசுவரூபங்கொண்டபோது தமது உதரபந்தனத்திற் பொருந்திய இரத்தின கசிதமான) ஆபரணம் போல (ஆகாயத்திலுள்ள) சூரியனைப் பொருந்துவிக்கின்ற குடம்போலுந் தொந்தி வயிற்றையுடைய முழுமுதற் கடவுளே (எ - று).

வி - ரை: பணி - ஆபரணம், ஆ (க) - போல். என்று - சூரியன். ஆர்க்கும் - பொருந்துவிக்கின்ற; ஆர்தல் - பொருந்தல்; 'ஆர்விக்கும்' என்பதன் விகாரம். கும்ப + உதரம் = கும்போதரம்; [கும்பம் - குடம்; உதரம் - வயிறு.] குணசந்தி விதியாற் புணர்ச்சிபெற்ற வடசொற்றொடர் மொழி. உதரம் + ஆதி = உதராதி: தீர்க்கசந்தியாகப் புணர்ந்த வடசொற் தொடர்மொழி. ஆதி - முதற்கடவுள். விநாயகரது விசுவ ரூபத்திலே வானிற் சூரியன் அவரது உதரபந்தனத்திலுள்ள ஆபரணத்தின் இரத்தினம்போல் விளங்கியதென்பதை "திகட சக்கரச் செம்முக மைந்து ளான், சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன், அகட சக்கர வின்மணி யாவுறை, விகட சக்கரன்" என்னுங் கந்த புராணக் காப்புச் செய்யுளாலும், விநாயக புராணத்தாலும் அறிக.

5ஆம் கண்ணி:

— என்றார்க்கும்

6ஆம் கண்ணி: கற்பகஞ்சேர் வல்லி கனகநிலங் காமருசீர்க்
கற்பகஞ்சேர் வல்லி கனகநிலங்—கற்பனைசெய்
மாதாதா மந்திர மதலையா! [மன்னுலக
மாதாதா மந்திர மதலையா—மாதாதா

பதச்சேதம்: என்று ஆர்க்கும் கற்பகம் சேர் வல்லி கனகம் நிலம் கா மரு சீர் கற்பு அகம் சேர் வல்லி கல் நகம் நிலம் கற்பனை செய் மாதா தா மந்திரம் மதலையா!

அந்வயம் : என்று ஆர்க்கும் கற்பகம் + வல்லி + சேர் + கனக நிலம் கா மரு சீர்க் கற்பு அகம் சேர் வல்லி + மாதா + கல் நக (ம்) நிலம் கற்பனை செய் + தா மந்திர மதலையா !

ப - ரை : என்று ஆர்க்கும் - சூரியனது ஒளிபோலும் ஒளியைத் தன்னிடத்தே பொருந்தக் கொண்டிருக்கின்றதும் (ஒளிமயமானதும்), கற்பகம் வல்லிசேர்-கற்பகமரச்சோலையும் காமவல்லிக்கொடியும் பொருந்தியிருக்கின்றதுமான, கனக நிலம் - பொன்னுலகம் எனப் பெயரிய சுவர்க்கலோகத்தில் வசிப்பவர்களாகிய (இந்திரன் அக்கினிவாயு முதலிய) தேவர்கள், கா மரு - (உலகங்களைக்) காத்தலாகிய தங்கடமைகளைக் கைக்கொண்டு செய்வதற் சூரிய, சீர் - சிறந்த ஆற்றல்களை (= சக்திகளை), கற்பு - தன் சங்கற்பமாத்திரத்தினாலே, அகம்சேர் - அத்தேவர்களிடத்தே அதிட்டித்து நின்று பொருந்தச் செய்கின்ற (= ஆக்கி உதவுகின்ற), வல்லி மாதா - பூங்கொடி போன்றவளாகிய உலகமாதா = (சிவசக்தி எனப்படும் உமாதேவி), கல் நக நிலம் - பாறைகளையுடைய (திருக்கைலாச)மலையிடத்தே, கற்பனை செய் - சிருட்டித்து (த்தனக்கு வாயில்காப்போனாக) நிறுத்திய, தா-பராக்கிரமம் பொருந்திய, மந்திர மதலையா!-(அந்தப்புர) மாளிகையின் வாயிலில் (காவல் புரிந்து) நின்றருளிய சிறுபிள்ளை வடிவினரே (எ - று).

வி - ரை : கனகம் - பொன். நிலம் - உலகம். ['ஆக்கும்' என்னும் பெயரெச்சம் 'கனகநிலம்' என்னும் பெயருக்கு அடையாய் அதனைக் கொண்டு முடிந்தது.] 'கனகநிலம்' என்ற இது இடவாகு பெயராய்த் தேவர்களை யுணர்த்தியது. கா - காத்தல்; [முதனிலைத் தொழிற் பெயர்] மரு - மருவுகின்ற, செய்கிறதற்குக் கருவியாகிய; சீர் - சிறப்பு, சக்தியாகிய வல்லமை. கற்பு - சங்கற்பத்தால், எண்ணத்தினால். அகம் - இடம், 'இங்கே தேவர்களிடத்தே என்றபடி. சேர் - சேர்க்கின்ற, பொருந்தப்பண்ணுகின்ற. மாதா - சிவசக்தி, இந்திராதி தேவர்கள்

118852

உலகினைக் காத்தற்குரிய (மழைபெய்வித்தல், தீயுருவோடு-
தன் தேயு பூதவடிவங்களால் ஒளிதருதல் தகித்தல் முதலிய
செய்தல், காற்றினைப் பரவச்செய்து - பிராணவாயு முத
லியவாக உபகரித்தல் போன்ற) தொழில்களைத் தங்க
ளுடைய சொந்த ஆற்றலாற் செய்பவரல்லர்,
சிவசக்தியின் உதவியால் தாம் பெற்ற ஆற்றலாற்றான்
செய்வர்கள் என்பது 'கனகநிலம்...மாதா' என்பதனாற்
குறிக்கப்பட்டது; தேவர்கள் தங்களுடைய ஆற்றலைக்
குறித்துச் செருக்குற்றதை யுணர்ந்த சிவபெரு
மான், அவர்களுக்கு எதிரே ஓர் இயக்கன் வடிவாய்
வெளிப்பட்டு ஒரு துரும்பினை நிறுத்தி, அத் தேவர்களை
நோக்கி, "இத் துரும்பினை உங்கள் ஆற்றல்களால் அசைத்
துப் பிடுங்குதல் எரித்தழித்தல் முதலிய காரியங்களைச்
செய்யுங்கள்" என்றவிடத்து அத்தேவர்கள் முயன்று
ஓன்றும் செய்யமாட்டாதவர்களாயினார்கள்; பின் இயக்க
னது வடிவம் மறைய, சிவபெருமான் தமக்கு அருளிய
ஆற்றல்களால் தாம் தங்கடமைகளைச் செய்து வருவதை
உணரப்பெற்றனர் என்னும் [கந்தபுராணத்து] வரலாற்
றினால் உணர்க. நகம் - மலை, இங்கே கைலாயமலை. கற்பனை
செய் - சிருட்டித்து நிறுத்திய, தா - வலிமை பொருந்திய.
மந்திரம் - மாளிகை, அதன் வாயிலை யுணர்த்தியது [ஆகு
பெயர்]. மதலை - பிள்ளை. மதலையன் - பிள்ளை வடிவினர்;
ஈறு திரிதலாகிய விளியுருபேற்று 'மதலையா' என
நின்றது.

ஈண்டுக்குறித்த வரலாறு: "உமாதேவியார் கைலாச
மலையிலே தமது அந்தப்புர மாளிகையிலுள்ள திருமஞ்சன
அறைக்கு நீராடுதற் பொருட்டு ஜயை, விஜயை என்ற
தோழியருடன் சென்றனர். அப்பொழுது ஜயை,
அம்மையை நோக்கி, "சிவகணத்தவர்களாகிய நந்தி,
பிருங்கி என்பவர்களைத்தானே நாம் அந்தப்புரக் காவல
ராக வைத்திருக்கின்றோம். நமக்கென்று ஒரு தனியானைப்
பெருமாட்டி படைத்து வைத்துக்கொள்ளுதல் நல்ல
தல்லவா" என்று வேண்டிக்கொண்டாள்; அதற்கு

இணங்கி உமையம்மையார் ஒரு பால்யப் பருவத்தனாகிய பிள்ளையைச் சிருட்டித்துக் காவலாக வைத்துச் சென்றனர். அக்காலையில், சிவபெருமான் உமாதேவியைக் காணச் சென்று அறையின் உள்ளே புகலுற்றார். புதுக் காவலன் தடுத்தான். முடிவில் தாமறியாத அப் பாலகன் தலையைத் தமது மழுவால் வெட்டினார். செய்தியறிந்த பிராட்டி வருந்தினார். சிவபெருமான் ஒரு யானைத் தலையைப் பொருத்தி உயிர்ப்பித்தார்” என்பது மச்சபுராண வரலாறு என்ப. இது விநாயகரின் பல அவதாரங்களுள் ஒன்று என்று உணரற் பாலது.

7ஆம் கண்ணியில் “ மன்னுலக மாதாதா ” என்றுள்ள எஞ்சிய பாகத்தின் பொருள் 8ஆம் கண்ணியோடு தொடர்தலின், அங்கே சேர்த்துப் பொருளுரைக்கப் படும்; இது போலவே, பின்பும் இப்படி “[” இவ்வித அடையாளத்தாற் குறிப்பனவற்றை உணர்ந்து கொள்க.

7ஆம் கண்ணி: மன்னுலக

மாதாதா மந்திர மதலையா — மாதாதா

8ஆம் கண்ணி: அஞ்சலா ரும்பணிசெய் யாளாக வண்ணல்பணி
அஞ்சலா ரும்பணிசெய் யாளாக — வஞ்சலெனுஞ்
செங்கையார் செம்மலே! செம்மலைகோட்

டுஞ்செழுங்கைச்
செங்கையார் செம்மலே! [செம்மலரிற்—செங்கையை
[நேர்]

பதச்சேதம்: மன் உலகம் மாதாதா மந்திரம் மதலை ஆ(கு)ம் மாதாதா அஞ்சலாரும் பணிசெய் ஆள் ஆகு அ அண்ணல் பணி அஞ்சல் ஆரும். பணி செய் ஆள் ஆக அஞ்சல் எனும் செம்மை கை ஆர் செம்மலே! செம்மலை கோட்டும் செழுமை கை செம்மை கையார் செம்மலே!

ப-ரை: மன் உலக மா தாதா - நிலைபெற்ற உலகங்களைப் படைத்த பெருமை பொருந்திய பிரமாவும், மந்திரம் ஆ(கு)ம் மதலை மா தாதா - குகைபோலப் பிளந்த தூணி லிருந்து (நரசிங்கவடிவாகத்) தோன்றிய விட்டுணுவாகிய பிரமபிதாவும், அஞ்சலாரும் - (தன் குலத்துக்குப்) பகைவ ராகிய தேவர்களும், பணி செய் ஆள் ஆகு அ அண்ணல் பணி - தொண்டு செய்யும் அடிமையாகப் பெற்ற அந்தப் பெருமையிற் சிறந்தோனாகிய கயமுகாசுரன் பணித்த (= சொல்லிய), அஞ்சல் ஆரும் பணி - அச்சத்தாற் செய்ய மனம் பொருந்திய தொழிலாகிய (அவனெதிரில் நின்று) தம் சிரசில் மும்முறை கைம்முட்டிகளாற் குட்டிக்கொள் ளுதலும் தோப்புக்கரணச் செயலும் செய்யும் வழிபாட்டை, செய் ஆள் ஆக - (விநாயகராகிய தமக்குச்) செய்யும் ஆட்களாக நின்று வணங்காநிற்க, அஞ்சல் எனும் செங்கை ஆர் செம்மலே - (அவ் விட்டுணு முதலாகிய தேவர்களை) அஞ்சவேண்டாம் என்றருளிய அபயகரத்தையுடைய தலை வரே, செம்மலை கோட்டும் செழுங்கைச் செங் கையார் + செம்மலே - மேரு மலையை (வில்லாக) வளைத்துத் தாங்கும் வலிய திருக்கரத்தினையுடைய செவ்விய (திரிபுரசங்காரத்) தொழிலைச் செய்த சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரரே (எ-று).

வி-ரை: மா - பெருமை. தாதா - பிரமன், சிருஷ்டி கருத்தா [வடசொல்]. மந்திரம் - மலைக்குகை, மதலை - தூண். ஆம் - [உவமையுருபு] போலப் பிளக்கப்பட்ட. 'மந்திரம் + ஆம் + மதலை' என மொழிமாற்றி அந்வயங்கொண்டு பொருள்கொள்க. மா [=மஹா] தாதா: தாதா - பிதா, [வடசொல்; 'தாதை' எனத் தமிழில் திரிந்து வழங்கும் பெயர்] மாதாதா - [பிரமனைத் தன் உந்திக்கமலத்திற் றேற்றுவித்து] (= சிருட்டித்து) அவருக்குப் பிதாவாயுள் ளவர் ஆகையால் மகா தாதாவாய்) இங்கே 'மாதாதா' எனப்பட்டார் விட்டுணு. இவ்வாறன்றி, (மன்னுலகிற்குப்) பாட்டன் போன்றவர் எனினுமாம்; பிரமா உலகைச் சிருட்டித்து அதற்குப் பிதாஎனப்பட்டால், அப்பிதாவுக்குப்

பிதாவாகிய விட்டுணு அவ்வுலகத்துக்குப் 'பாட்டன்' என்ற முறையாதல் பற்றி 'மாதாதா' [=மஹாதாதா] எனப்பட்டார்; 'பிதாவைப்பெற்ற பாட்டன்' என்ற முறையானவனைப் 'பிதாமஹன்' என்று வடமொழியில் வழங்கும் பெயர்ப்பொருளைத் தந்தது மாதாதா [-மஹாதாதா] என்றல் பொருந்துமாறறிக. வடமொழியிலும் வல்லவராகிய இந்நூலாசிரியர், இப்படியே வடமொழிச் சொற்களையும் அச் சொற்களின் பொருள்களையும் கையாண்டு இந்நூலைச் செய்துள்ளார் என்பதை இந்நூல் முழுவதிலும் காண்க. அஞ்சலார் - பகைவர், ஈண்டு கயமுகனாகிய அசுரனுக்குக் குலப்பகை வராயுள்ள இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், பணிசெய் ஆள் - வேலையாள், ஏவலாளர். 'அ அண்ணல்' என்புழி 'அ' உலகறி சுட்டு. அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தோன், இங்கே கயமுகாசுரன். தேவர்கள் அவனது கட்டளைப்படி அவனுக்குக் குட்டிக் கும்பிடுதல் முதலிய முறையில் வழிபட்டு ஏவல் செய்த வரலாற்றையும், அவ்வித வழிபாட்டை விட்டுணு முதலிய தேவர்கள் விநாயகருக்குத் தாமாக உவந்து செய்து வழிபட்டு வரம்வேண்டிய வரலாற்றையும் விநாயக புராணத்திலும் கந்தபுராணத்திலும் காண்க. விரிவஞ்சி விடப்படுகின்றது. பணி - (இரண்டாவது) பணித்த, சொல்லிய, கட்டளையிட்ட; [வினைத்தொகைப் பெயரெச்ச வினை]. செம்மல் - (முன்னது) எப்பொருட்கும் இறைவன்; (பின்னது) மகன், செம்மலை - செந்நிறமான பொன்மலை, மேருமலை, செங்கையார்-செவ்விய தொழிலைச் [சங்காரம்] செய்தவர்; கை-தொழில், செய்கை; "பொய்ப்படு மொன்றோ புண்பூணுங் கையறியாப், பேதை வினைமேற் கொளின்" [திருக்குறள் - செய். 836], "செய்ஞ்ஞின்ற நீலமலர்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன், நீலமணி மிடற்றூன், கைஞ்ஞின்ற ஆடல் கண்டாற் பின்னைக்கண் கொண்டு காண்பதென்னே" [அப்பர் திருவிருத்தம்; கை நின்ற ஆடல் = பஞ்சகிருத்தியமாகிய ஐந்தொழில் பொருந்திய நடனம்] என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் அறிக.

9ஆம் கண்ணி:

செம்மலரிற் - செங்கையைநேர்

10ஆம் கண்ணி: தேவல் லவையுள்ளார் சித்தனே! நீயாகுந்

தேவல் லவையுள்ளார் சித்தனே! [-தேவர்க்காப்

பதச்சேதம்: செம்மை மலரின் செங்கையை நேர் தே வல்லவை உள் ஆர் சித்தனே! நீ ஆகும் தே அல்லவை உள்ளார் சித்தனே!

11 - ரை : செம்மலரிற் செங்கையை நேர் தே வல்லவை உள் ஆர் சித்தனே! - சிவப்புப் பூப்போலப் பிரகாசிக் கின்ற திருவாதிரை நட்சத்திரத்தினை அதிட்டிக்குந் தான மாகக் கொண்ட தெய்வமாகிய சிவபெருமானும் சத்தி யாகிய உமாதேவியுமாகிய இருவருடைய சங்கற்பத்தின் கண்ணே பொருந்தி அவதரித்தவரே!, நீ ஆகும் தே அல்லவை உள்ளார் சித்தனே! - சிவாம்ச உருவமாகிய தேவரீர்போலுள்ள தெய்வ மல்லாத பிறதெய்வங்களை (த் தமக்கு முதன்மைக் கடவுளாக) நினையாத சிவனடியார் களின் சித்தத்திலே குடிகொண்டருள்பவரே! (எ-று),

வி - ரை : திருவாதிரை நட்சத்திரம் செந்நிறமாகப் பிரகாசித்தலின், 'செம்மலரிற் செங்கை' என்றார்; 'இன்' என்னும் ஐந்தனுருபு உவமைப் பொருளில் வந்தது; செங்கை - திருவாதிரை நட்சத்திரம். நேர்தல் - அதிட்டித் தல், சாந்நித்தியமாயிருத்தல். தே-அதிதெய்வம், இங்கே சிவன். வல்லவை - மனைவி, இங்கே சிவசக்தியாகிய உமை யம்மை. உள் - உள்ளம், சங்கற்பம், எண்ணம். ஆர்தல்- பொருந்துதல். சித்தன் - (முன்னது) சித்திக்கப்பெற்றவர், அவதரித்தவர்; [சித்தம் - தோன்றுதல், உண்டாதல்] [வடமொழி]: (பின்னது) - சித்தத்திற் குடிகொள்பவர்; [சித்தம் - மனம்]. 'சிவாம்ச ரூபமாய் விநாயகர்போ லுள்ள தெய்வம்' என்றது கைலாசபதி, உமை, முருகன், வைரவர், வீரபத்திரர் முதலிய மூர்த்திகள் உட்படக் 'குருலிங்க சங்கமம்' எனப்படுபவைகளை. அவையல்லாத பிறதெய்வமாவன : விட்டுணு, பிரமா, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள். உள்ளார் - கருதாதவர், இங்கே சிவனடியார்.

10ஆம் கண்ணி: — தேவர்க்காப்

11ஆம் கண்ணி: பொல்லா விபமுகத்துப் புங்கவசு ரற்செகுத்த
 பொல்லா விபமுகத்துப் புங்கவனே [— பொல்லாத

பதச்சேதம்: தேவர் காப்பு ஒல்லா(த) இபம் முகத்து
 புங்கம் அசுரன் செகுத்த பொல்லா(த) இபமுகத்து
 புங்கவனே!

ப - ரை: தேவர்க் காப்பு ஒல்லா இபமுகத்துப் புங்க
 அசுரற் செகுத்த - இந்திராதி தேவர்களைப் பாதுகாத்
 தொமுகுதற்கு மனமிணங்காத யானை முகத்தை யுடைய
 (வரப்பேறுகளின் வலிமையால்) உயர்ந்த(கயமுகன் என்ற)
 அசுரனைச் சங்கரித்த, பொல்லா இபமுகத்துப் புங்கவனே-
 (போரில்) உக்கிரங் கொண்ட யானைமுகம் போன்ற
 முகத்தையுடைய (வெற்றி) மேன்மை பொருந்தியவரே
 (எ-று).

வி-ரை: ஒல்லா(த)-(மனம்) இணங்காத, இசையாத;
 இங்கே 'வருத்திய' என்னும் தாற்பரியத்தை யுணர்த்தி
 யது. இபமுகத்து - (முன்னது) யானைமுகத்தையுடைய;
 (பின்னது) யானைமுகம் போன்ற முகத்தினையுடைய;
 விநாயகரின் முகம் நெற்றிக்கண்ணும் சந்திரகலையாகிய
 பிறையினை யணிந்த சடாமுடியும் உடையதாய் விளங்கு
 தலின், வடிவின் ஏகதேசத்தால் யானைமுகத்தோடொப்
 பது ஆதலின், இவ்வாறு பொருள் கொள்ளுதல் மரபாம்
 என்க. பொல்லாத - உக்கிரங் கொண்ட, அச்சமுறுத்தும்.
 புங்கம் - மேன்மை. புங்கவன் - மேன்மை பொருந்தியவர்..

11ஆம் கண்ணி: — பொல்லாத

12ஆம் கண்ணி; பாசாங் குசம்பா டணைகரவு பாறவருள்
 பாசாங் குசம்பா டணைகரத்தாய்! [— பாசாங்கக்

பதச்சேதம்: பொல்லாத பாசாங்கு சம்பாடணை கரவு
 பாற அருள் பாசாங்குசம் (பாச + அங்குசம்) பாடு
 அணை கரத்தாய்!

ப - ரை : பொல்லாத - தீயனவாகிய, பாசாங்கு - வஞ்சனை (யெண்ணங்)களும், சம்பாடனை - அவ்விதமான சம்பாஷணைப் பேச்சுக்களும், கரவு - ஒளிப்பு மறைப்புச் செயல்களும், பாற - (என்னிடத்தே) ஒங்காது அடியோ டொழியும்படியாக, அருள் - திருவருள் புரிவீராக, பாச அங்குசம் பாடு அனை கரத்தாய்! - பாசம் அங்குசம் என்னும் இரண்டு ஆயுதங்களும் (முறையே இடமும் வலமுமாகிய) இரு பக்கத்துக் கரங்களிலும் பொருந்தப் பெற்றவரே! (எ - று).

வி - ரை : 'பொல்லாத அருள்' என்ற தொடர் மொழியானது "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" [நன்னூல். கு.] என்னும் உபலக்ஷணவிதியால், 'ஈண்டுக் கூறப்படா தொழிந்த காம வெகுளி மயக்கங் களும், அவற்றின் விரியாகிய பொய், கோட்சொல், கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், பிறர்க்கு இன்னாதன செய் தல், கொலை, களவு முதலிய குற்றங்களும் தோன்ற தொழியும்படி அருளுக' என்னும் பொருளையும் தந்து நின்றது. 'சம்பாஷணை' என்ற வடமொழியின் திரிபு 'சம்பாடனை'; 'ஒருவர் மற்றவரோடு வினாவும்விடையு மாகக் கலந்துரையாடல்' என்பது இதன் பொருள். பாசாங்கு - வஞ்சனை. 'பொல்லாத' என்னும் அடைபின் வரும் மூன்றற்குமுரிய பொது அடைமொழி. பாசாங்கு கரவு என்பவற்றோடு உடன்வைத்தோதிய அதனால், வஞ்சனை பொருந்திய சம்பாஷணை யென்பது பெறப்பட்டது. பாச + அங்குசம் = பாசாங்குசம்; வடமொழித் தீர்க்க சந்தியாகப் புணர்ந்த தொடர்; பாசம்-பிணிக்கும் கருவி, அங்குசம் - யானையை அடக்கிச் செலுத்துதற்குரிய ஆயுதமாகிய தோட்டி. தாம் ஆன்மாக்களைப் பந்தித்துள்ள ஆணவமலத்தைப் பிணித்து அதன் வலியை அடக்குதலை யுணர்த்தும் ஓர் அறிகுறியாகவுங் கொண்டனர் போலும்; இவ்வாயுதங்களை "பண்ணிய மேந்துங் கரந்தனக் காக்கிப் பால்நிலா மருப்பமர் திருக்கை, விண்ணவர்க் காக்கி அர

தனக் கலச வியன்கரந் தந்தைதாய்க் காக்கிக், கண்ணில் ஆணவவெங் கரிபிணித் தடக்கிக் கரிசினேற்கு இருகையு மாக்கும், அண்ணலைத் தணிகை வரைவளர் ஆபத்சகாயனை அகந்தழீஇப் பணிவாம்” என்றார் தணிகைப் புராணகாரரும்.

12ஆம் கண்ணி:

— பாசாங்கக்

13ஆம் கண்ணி: கோவிந்த னூரவ வச்சறுத்தாய் கோலவிடக்
கோவிந்த னூரவ வச்சறுத்தாய் [— கோவிந்தந்

பதச்சேதம்: பாசாங்கன் கோவிந்தன் ஊர் அரவம் அச்சு அறுத்தாய் கோலம் இடம் கோ இந்தன் ஊர் அரவம் அச்சு அறுத்தாய்.

ப-ரை: பாசாங்கக் கோவிந்தன் ஊர் அரவ அச்சு அறுத்தாய் - பொய்ச்சாட்சிகூறியவராகிய விட்டுணு (உமாதேவியின் சாபத்தாற் பெற்ற) ஊர்ந்து செல்லும் பாம்புடலை (=உருவத்தை) நீக்கியருளினீர், கோல இடக் கோ இந்தன் ஊர் அரவ அச்சு அறுத்தாய்-(தமது) திருமேனியில் இடக்கண் சந்திரனாகவுடைய சிவபெருமான் (திரிபுரசங்காரத்தின் பொருட்டு) ஏறிச்சென்ற தேரினது அச்சினை முறித்தருளினீர் (எ-று).

வி-ரை: பாசாங்கன் — பொய்யன்; [பாசாங்கு — பொய்] கோவிந்தன் - விட்டுணு; இவ்விருமொழியும் இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையாகப் புணர்ந்தன, ஊர் - ஊர்ந்து செல்லும், அரவம் - (முன்னது) பாம்பு, பாம்புடலுக்கு ஆகுபெயர். முன்னொரு காலத்தில் கைலாச பதியும் உமாதேவியும் ஒரு திருவிளையாடலாக ஆடிய சூதாட்டத்திலே, ‘வென்றவர் யார்?’ என்ற விவாத முண்டாக, அப்பொழுது அருகிலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த விட்டுணு சாட்சி கூறும்படியாயிற்று; விட்டுணு சிவபெருமான்மீது தாட்சணிய முடையராய் ‘ஈசன் வென்றார்’ என்று பொய்ச்சாட்சியம் கூறியபடியால், உமாதேவியாரிட்ட சாபத்தினால் தன் உரு நீங்கிப் பாம்பா

யினார், வணங்கிச் சாப நிவிர்த்திக்காலமும் அருளப் பெற்றார்; அக்காலம் வரையும் விட்டுணு பாம்புருவத்துடன் ஓர் ஆலவனத்துள்ளே தவஞ்செய்திருந்தார். விநாயகர் தம்முடைய கணங்களோடு அவ்வழியாற் செல்ல, அதனை யறிந்து விட்டுணு வெளிவந்து விநாயகரைத் தரிசித்து வணங்க அவரருளால் பாம்புருவம் நீங்கித் தம் பழைய வடிவத்தைப் பெற்றார் என்பது வரலாறு; இதன்விரிவைக் கந்தபுராணம் - தக்ஷகாண்டத்திற் காண்க.

கோலம்-திருவுருவம், கோ - கண், இந்தன் - சந்திரனாக உடையவர்; சிவன்; [இந்து - சந்திரன்]. ஊர்தல் [பின்னது] - (வாகனமாகக்கொண்டு) ஏறிச் செல்லுதல். அரவம் - (பின்னது) சக்கிரி = தேர்; [இருமடியாகுபெயர் போன்ற இலக்கணக்குறிப்பு மொழி]. 'அரவம்' என்ற பாம்பின்பெயர் அதன் மறு பெயராகிய 'சக்கிரி' என்ற மொழியை இலக்கணநெறியால் (குறிப்புநெறியால்) உணர்த்த, பின் அது அப்பெயர்கொண்ட 'தேர்' என்னும் பொருளை யுணர்த்திற்று என்றறிக; ஓரிலக்கணையின்மேல் மற்றோரிலக்கணையுமாக இணைந்து பொருள்தந்த குறிப்பு மொழி; இதனை வடநூலார் 'லக்ஷிதலக்ஷணப்பதம்' என்பர். இதனை நன்னூல் விருத்தி - சிவஞானமுனிவருரை - "ஓன்றொழி பொதுச்சொல்" என்னுஞ் சூத்திரவுரை கொண்டுணர்க. ஆகவே, அரவம் - பாம்பு - சக்கிரி = தேர் என்பது திரண்டபொருள்; (பாம்புக்குச்) சக்கிரி - 'சக்கிரம் போல் வட்டவடிவாகச் சுருண்டு கிடப்பது' என்ற காரணத்தாலும், (தேருக்கு) 'சக்கிரம் எனப்படும் ('சில்லு') உறுப்பினையுடையது' என்ற காரணத்தாலும் வழங்கும் காரணப் பெயராகிய பலபொருளொருசொல்,

"விநாயகரை முன்னிட்டு வணங்காமல், தேவர்கள். தாங்கள் பூமி தேராகவும், மேருமலை வில்லாகவும், விட்டுணு அம்பாகவும், பிரமன் தேர்ச்சாரதியாகவும், இவ்விதமே மற்றும் தேவர்கள் தேருறுப்புக்கள் முதலியன வாகவும் ஆக்கிக்கொண்டு வந்த தேரினை நிறுத்தி, கைலாச பதியை அத்தேரின் மீது ஏறிச்செல்லும்படி வேண்டிக்

கொண்டனர்; அங்ஙனம் ஈசன் செல்லும்போது, அத் தேவர்கள் 'நாம் ஆக்கிக்கொடுத்த தேர் முதலிய கருவிகளாலன்றோ ஈசன் திரிபுரசங்காரத்தைச் செய்ய நேர்வதாயிற்று' என அகந்தை மமதை கொண்டனர். அதனை யுணர்ந்த ஈசனது சங்கற்பத்தால் விநாயகர் அத்தேரின் அச்சினை முறியச்செய்தருளிஞார், சிவபெருமான் தேவர்களாலாக்கப்பட்ட வில் அம்பு முதலியவற்றை உபயோகப்படுத்தாமல் தமது புன்முறுவலாற்றினே திரிபுரங்களை எரித்தழித்தார்'' என்பது கந்தபுராணம் - தட்சகாண்டத்திற் கூறப்பட்ட வரலாறு இங்கே 2ஆம் அடியிற் குறிக்கப்பட்டது. அறுத்தாய் - (முன்னது) நீக்கியாய், (பின்னது) முறித்தனை; [முன்னிலை இறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்று]. இனி, இவ்வாறன்றி 'அறுத்தான்' என்ற எதிர்காலத் தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர் விளிவேற்றுமையேற்று 'அறுத்தாய்' என நின்றதென்று கொண்டு, 'அறுத்தவனே - நீக்கியவனே, முறித்தவனே' எனப் பொருள் கொள்ளினும் அமையும்.

13ஆம் ண்ணி:

— கோவிந்தந்

தாழ்த்தவருங் கையாறு சாய்த்தா யடியர்தலை
தாழ்த்தவருங் கையாறு சாய்த்தானே! /— தாழைநறுங்

பதச்சேதம்: கோவிந்தம் தாழ்த்தவர் உம் கை ஆறு சாய்த்தாய் அடியவர் தலை தாழ்த்த வரும் கையாறு சாய்த்தானே!

ப - ரை: கோவிந்தம் தாழ்த்தவர் (கை + ஆறு + உம் =) கையாறும் சாய்த்தாய் - விந்திய மலையினை (அது செருக்குற்று எல்லைமீறி வான்முகடு வரையில் வளர்ந்து உயர்ந்து நின்றபொழுது அதன் உச்சிமேல் தமது கையை வைத்து பாதாளத்திலே புக்கு அழுந்தும்படி) தாழ்ப்பண்ணியவராகிய அகத்தியமுனிவரது கைக் கமண்டலத்திலிருந்து காவிரிநதி வெளிப்பட்டுப் பெருகிப் பாயும்படி அக் கமண்டலத்தினைச் சரித்துக் கவிழ்த்தருளினார்.

அடியார் தலை தாழ்த்த வரும் கையாறு சாய்த்தானே! உமது அடியார்கள் தங்கள் தலை குனிந்து உம்மை வணங்கி வேண்டுகலால் (அவர்மேற் கருணை கொண்டு) அவர்களின் துன்பங்களை அழித்தருள்பவரே (எ - று).

வி - ரை : கோ - மலை. விந்தம் - விந்தியம்; விந்தியமலை என்ற படி 'தாழ்த்தவரும்' என்புழி உம்மையைப் பிரித்து 'ஆறும்' எனக் கூட்டுக. அது எச்சவும்மை; பின்வரும் 'கையாறு சாய்த்தானே' என்பதைத் தழுவிக்க குறித்தது. கை - கையிற் கொண்டுதிரியும் கமண்டலம் எனப்படும் ஜலபாத்திரம், அதனுள்ளே யிருந்த காவிரி நதி வெளிப்பட்டுப் பெருகிச் சீகாழிப்பதி வழியாகப் பாய்ந்து, இந்திரனுடைய நந்தனவனத்தைச் செழிப்பிக்கும் பொருட்டாக, விநாயகர் காக உருவங்கொண்டு அக்கமண்டலத்தைச் சரித்துக் கவிழ்த்தார் என்பது புராண வரலாறு. அதனைக் குறித்தது முதல் வாக்கியம். இவ்வரலாற்று விரிவை, கந்தபுராணம் - அசுரகாண்டம், காவிரி நீங்கு படலத்திற் காண்க.

கையாறு - (பின்னது) செயலற்று வருந்துதல், பெருந்துன்பம். சாய்ந்தான் - அழித்தொழித்தவர், நீக்குபவர். அகத்தியர் விந்தியமலையின் செருக்கினை யடக்கிய வரலாறு: 'இமயமலையிலே பார்வதியின் கலியாண ஆரம்பகாலையில், பூமி வடபால் தாழ்ந்து தென்பால் உயர்ந்தது. அதனைச் சமனாக்குதற்பொருட்டாக ஈசன் அகத்திய முனிவரை அழைத்து 'நீ தெற்கிலுள்ள பொதியமலையிற் சென்று இருப்பாயாக' என்று கட்டளையிட்டார். அதன்படி சென்ற அகத்தியமுனிவர் வழிமறித்து வளர்ந்து நின்ற விந்தியமலையினைத் தனக்குக் கடந்துசெல்ல வழிவிடும்படி கூறினார். அது தன் செருக்கினால் வழி வகுத்துவிடாமல் மறுத்துரைத்தது. [அதன் அதிதெய்வம் என்றபடி]. அப்பொழுது முனிவர் தம் தவவலிமையால் தமது கையை நீட்டி உயர்த்தி அம் மலையின் உச்சிமீது வைத்து அமுக்க அம்மலை பிலத்துட் புக்கமுந்தித் தரைமட்டமாய்த் தாழ்ந்தது. பின்பு அகத்தியமுனிவர் அதனைக் கடந்து

சென்றார் என்பது. இதன் விரிவை, கந்தபுராணம் - அசுர காண்டம் - விந்தகிரிப் படலம், விந்தம் பிலம்புகு படலம் ஆகிய இரண்டிலுங் காண்க,

14ஆம் கண்ணி:

—தாழைநறுங்

15ஆம் கண்ணி: காய்தகர்க்கு மேலோர்க்கு முன்னானே! காதமரிற்
காய்தகர்க்கு மேலோர்க்கு முன்னானே! [-காயவஞ்ச

பதச்சேதம்: தாழை நறுங்காய் தகர்க்கும் மேலோர்க்கு முன்னானே! காது அமரின் காய் தகர்க்கு மேலோர்க்கு முன்னானே!

ப-ரை: தாழை நறுங்காய் தகர்க்கும் மேலோர்க்கு- நல்ல தேங்காயினை உடைத்து நிவேதித்து வழிபடும் மேலான பக்தர்களுக்கு, முன்னானே - முன்னின்று அருளு பவரே, காது அமரின் காய் தகர்க்கு மேலோர்க்கு - (உலகத்தவரைக்) கொல்லுதற்குத் தாக்கிப் போரினைச் செய்து வெகுண்டு திரிதலுற்ற ஆட்டுக்கடாவுக்கு மேலே றி(ச் செலுத்தி அதன் வலியை யடக்கி அதனை) வாகன மாகக் கொண்ட ஆறுமுகப் பெருமானுக்கு, முன்னானே - தமையனாக அவதரித்தவரே (எ - று).

வி - ரை: தாழை - தென்னை, நறுங்காய் - நல்லகாய், தேங்காய், தகர்த்தல் - இருதுண்டமாகப் பிளத்தல், பல துண்டங்களாகச் சிதற அடித்துடைத்து நிவேதித்தலும் (=அர்ப்பணஞ் செய்தலும்) உண்டு. மேலோர் - (1) பத்தி யில் மேம்பட்டவர், அடியார்கள்; (2) மேலேறிச் செலுத்தியவர், இங்கே ஆறுமுகப் பெருமான்; [உயர்த்தற் பொருள் குறித்து 'ஆர்' என்னும் பலர்பால் விருதி பெற்ற பெயர்: 'மேலார்'; அதன் ஈற்றயலிலுள்ள ஆகாரம் ஓகாரமாகத் திரிந்தது], முன்னான் - (1) முன்னின்று அருளுபவர்; (2) முன்பு அவதரித்தவர், தமையன். தகர்க்கு-ஆட்டுக் கடாவுக்கு; [தகர்-ஆட்டுக்கடா]. தீமை விளைத்த ஆட்டுக்கடாவினைப் பிடித்து அடக்கி வாகன மாக ஏறிச் செலுத்திய (முருகப்பெருமான்) வரலாற்றினை, கந்தபுராணம் - உற்பத்தி காண்டம் - தகரேறு படலத்தால் அறிக.

15ஆம் கண்ணி:

—காயவஞ்ச

16ஆம் கண்ணி:

அஞ்சுதலை யம்மாணை யம்மா னெனுமிணையாம்
அஞ்சுதலை யம்மாணை யாட்டுகந்தோய்

[—அஞ்சுகச்சொற்

பதச்சேதம்: காயம் வஞ்சம் அஞ்சு தலை அம்மாணை (அம்மான் + ஐ) அம் மான் எனும் இணை ஆம் அஞ்சு தலை அ மாணை (மான் + ஐ) ஆட்டு உகந்தோய்!

ப - ரை: காய வஞ்ச அஞ்சு தலை யம்மாணை - (விரும்பும்) வடிவத்தைக் கொள்ளுதற்கேதுவாகிய மாயவித்தை யினையுடைய (ஸ்ரீராமபிரானது வலிமைக்கு) அஞ்சிய (தனக்கு) மூத்த மாமனாகிய மாரீசனை, அம்மான் எனும் - அழகிய மான் வடிவங்கொண்டு (சீதைக்கு எதிரே சென்று மயக்குக) என்று ஏவிய, இணை ஆம் அஞ்சு தலை அ மாணை - பத்துத் தலைகளையுடைய அந்த மகாபலசாலியாகிய இராவணனை, ஆட்டு உகந்தோய்! - அலைத்தலைச்செய்து மகிழ்ந்தவரே (எ - று).

வி - ரை: காயம் - சரீரம், உருவம். வஞ்சம் - மாயச் செய்கை, மாயவித்தையினையுடைய. தலைமை + அம் மான் = மூத்தவனாகிய மாமன், இங்கே பிற்கூறப்படும் இராவணனுக்கு மூத்த மாமன் என்னும் உறவினனான மாரீசன் (மாரீசனை); 'ஐ'யுருபு தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை; இது 'எனும்' (=என்று கூறும்) என்ற பெயரெச்சவினைகொண்டு முடிந்து இயையும். அம் - அழகிய, மான் - மான்வடிவம் [ஆகுபெயர்]; இதன் பின்னே 'கொண்டு சீதைக்கு எதிரே சென்று உன்னைப் பிடித்து அகப்படுத்த ஆசைகொள்ளும்படி மயக்குக' என்னுங் கருத்துக்குரிய 'கொண்டு சீதைக்கு எதிரே சென்று மயக்குக' என்ற தொடர்மொழி அவாய்நிலை வகையால் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பல சொல் வருவித்துரைக்கப்பட எஞ்சிநிற்பது 'இசையெச்சம்' எனப்படும்; இதனை "பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்

பென” என்னும் [நன்னூல் விருத்தியுரை—சூ. 360] சூத்திரவுரை நோக்கியுணர்ச. எனும் [= என்னும்] - என்று சொல்லிய, இணை - இரண்டு, இரட்டை. ஆம் (-ஆகும்) - ஆகிய. அஞ்சு - ஐந்து என்பதன் போலி; இணையாகிய ஐந்து - பத்து. தலை - தலைகளையுடைய. ‘அ’ - உலகறிகுட்டு. மான் - மகான் = (வலிமையிற்) பெரியோன். [‘மஹாந்’ என்னும் வடமொழியின் திரிபு ‘மான்’ என்பர்.] ஆட்டு - ஆட்டுதல் = அலைத்து வருத்துதல்; [முதனிலைத் தொழிற்பெயர்] உகத்தல் - மகிழ்தல்.

விநாயகர் இராவணனை ஆட்டி வருத்திய வரலாறு:— இராவணன் கைலைக்குச் சென்று கைலாசபதியைக் குறித்துத் தவஞ்செய்தான். ஈசுவரன் வெளிப்பட்டு, ‘நீ வேண்டும் வரம் யாது?’ என்றார். அவன், “உலகமெல்லாம் அழியும் பிரளய காலத்திலும் நானும் என் இலங்கையரசாட்சியும் அழியாது நிலைத்திருக்க அருளுக” என்று வேண்டினான். ஈசன், “இதனைக் கொண்டுபோய் உன் இலங்காபுரியில் பிரதிட்டை செய்து பூசித்து வழிபட்டு வருவாயானால், நீ விரும்பிய எல்லாம் பெறலாம்; இதனைக் கொண்டுபோகும்பொழுது வாகனமேறிச் செல்லலாகாது; இடைவழியிலே இதனைத் தரையில் வைத்தலுமாகாது; வைத்தாயானால் இது அவ்விடத்திலே வேருன்றி நிலைத்துவிடும்” என்று கூறி ஒரு சிவலிங்கத்தை இராவணன் கையிற் கொடுத்து மறைந்தருளினார். இராவணன் வணங்கி மகிழ்ச்சியுடன் அச் சிவலிங்கத்தைக் கையில் தாங்கி தன் இலங்கைக்கு மீண்டு செல்லலுற்றான்.

அதனையறிந்த இந்திரன் விரைந்து விநாயகரிடத்தே சென்று வணங்கி நீரே தஞ்சம் என்று துதித்து, ‘இராவணன் நினைக்குங் காரியம் நிறைவேறாமற் செய்து எங்களைக் காத்தருளுக’ என்று வேண்டினான்; விநாயகர் இந்திரனுக்கு அபயமருளி, விடை கொடுத்துவிட்டு, இராவணன் செல்லும் வழியில் எதிரே ஓர் அந்தணச் சிறுவனாக வந்தார்; அவர் திருவுளப்பாங்கின்படி இராவணனுக்குச்

சிறுநீர் கழிக்கவேண்டிய உபாதை உண்டாயிற்று. அப் பொழுது அவன் எதிரில் வந்த சிறுவனை அழைத்து, “தம்பி, நான் சிறுநீர் கழிக்க அவசரமாகச் செல்ல வேண்டும்; விரைவில் திரும்பி வந்துவிடுகிறேன்; அது வரையில் இந்தச் சிவலிங்கத்தை உன் கைகளில் தாங்கி வைத்திரு; நிலத்தில் வைத்துவிடாதே” என்று கூறி அவன் கைகளில் திணித்துவைத்தான்; சிறுவன் நான் சிறுபிள்ளை, இவ்வளவு பாரமாயுள்ளதை நெடுநேரம் தாங்கமுடியாது; இயலாதநேரம் உன்னை நான் மூன்று முறை கூப்பிடுவேன்; வராவிட்டால் தரையில் வைத்து விடுவேன்” என்று கூறினான். அதற்கு இராவணன் “என்னவாகிலுமாகட்டும், போகிறேன்” என்று சொல்லி விரைந்து சென்றான். சிறிதுநேரம் சென்றதும் சிறுவன், “இராவணா! ஓடிவா” என்று மூன்றுமுறை கூப்பிட்டும் இராவணன் வராமையால் சிவலிங்கத்தைத் தரையில் வைத்தனன்; அது அங்கே வேருன்றி நிலைத்துவிட்டது. இராவணன் திரும்பி ஓடிவந்து பார்த்து, சிறுவனைக் கோபித்துப் பேசிவிட்டுச் சிவலிங்கத்தை எடுக்கலுற்றான். அது நிலைபெயராமையால், தன் பத்துக் கரங்களால் இறுகப் பற்றி இழுத்தெடுக்கலுற்றான். அப்பொழுது, லிங்கவடிவு பசுவின் காதுபோலக் குழைந்து நீண்டதே தவிர சிறிதும் நிலைபெயரவில்லை. உடனே பெருங் கோபங் கொண்டு சிறுவன் தலைமீது குட்டினான்; சிறுவன் மறைந்தான். விநாயகர் தம் உருவத்துடன் வெளிப்பட்டு இராவணனைத் துதிக்கையால் இறுகப்பற்றி உயரத் தூக்கி நிலத்திற் றுக்குண்டு விழ வீசினார். அவன் வருந்தி, “சுவாமீ அறியாமற் செய்த என் பிழையைப் பொறுத்தருள்க. நீரே தஞ்சம், என்னைக் காத்தருள்க” என்று இரந்து வேண்டினான். விநாயகர் இரங்கி, அவனைத் தமது திருக்கரத்தால் தூக்கி நிறுத்தி அருள்செய்து மறைந்தார். [இவ்வாறு சிவலிங்கம் ஸ்தாபிதமாய்விட்ட இடம் ‘கோகர்ணம்’ என்ற சிவஸ்தலம்; அச்சிவலிங்கம் இராவணன் அசைத்தெடுக்கமுடியாமல் பெருவலிமை கொண்டிருந்தபடியால், அப்பெருமானுக்கு ‘மகாபலேசுவரர்’

என்றும், பகவின் காதுபோல் குழைந்து நீண்ட வடிவம் பெற்றமையால் 'கோகர்ணநாதர்' என்றும் பெயர் வழங்கலாயிற்று.]

16ஆம் கண்ணி : — அஞ்சுகச்சொற்

17ஆம் கண்ணி : போதகமா நேரும் புதல்விசெவ்வேள் கூடமதப் போதகமா நேரும் புனிதனே! [—போதநெறி

பதச் சேதம் : அம் சுகம் சொல் போது அகம் மா நேரும் புதல்வி செவ்வேள் கூட மதம் போதகம் ஆ (க) நேரும் புனிதனே!

ப - ரை : அம் சுகச் சொல் - அழகிய கிளியின் மொழி களைப்போல் இனிய மொழிகளைப் பேசும், போது அகமா நேரும் புதல்வி - செந்தாமரை மலரிடத்தே வீற்றிருக்கும் இலக்குமி தேவிக்குத் தோன்றிய புதல்வியாகிய வள்ளி யம்மை, செவ்வேள் கூட - (தினைப்புனத்திலே முதுமைப் பருவத்துத் தவவேடத்தராய் வந்த) முருகக்கடவுளை (முன்பு தழுவ மறுத்த தானே பின்பு வலியவந்து) தழுவி யணைதற்பொருட்டாக, மதப்போதகம் ஆ(க) நேரும் புனிதனே - (அவள் அச்சங்கொள்ளும்படியாக) மதங் கொண்ட களிற்றியானையாக உருவங்கொண்டு எதிரே சென்ற புண்ணியரே (எ - று).

வி - ரை : சுகம் - கிளி : அதன் மொழிக்கு ஆகுபெயர் ; 'சொல்' என்னும் வருமொழியோடு உவமைத்தொகைத் தொடராய்ப் புணர்ந்தது. போது - மலர், இங்கே செந்தாமரை மலர். அகம் - இடம். மா - இலக்குமி. நேரும் - வந்தவதரித்த, பிறந்த, திருமாலுக்கு இலக்குமி யிடத்தே தோன்றிய புதல்வியாகிய சுந்தரவல்லியார். "திருமால் சிவமுனிவர் என்ற பெயருடையராய் வள்ளி மலைச்சாரலில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த காலத்தில், இலக்குமி ஒரு மானுருக்கொண்டு அம்முனிவரெதிரே உலாவினாள். அம்மானை அம்முனிவர் காதல் கொண்டு. நோக்கிய அளவிலே அந்தமான் கருப்பமுற்று ஈனப்பட்ட குழந்தையாக அவதரித்து, வேடராஜனால் வளர்க்கப்பட்டு, முற்பிறவியிற் செய்த தவத்தின் பயனால் ஆறுமுகப்

பெருமானைத் திருமணஞ் செய்து அவரது சத்தியாயினர்''
என்னுங் கந்தபுராண வரலாற்றினைக் குறித்ததாகும்
இத்தொடர் என்க.

செவ்வேள் + கூட: 2ஆம் வேற்றுமைத் தொகை. 'கூட'
என்னும் செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் காரியப்
பொருட்டாய் எதிர்காலத்தை யுணர்த்தி, 'நேரும்'
என்னும் காரணப்பொருட்டாகிய பெயரெச்ச வினையோ
டியைந்து அதற்கு அடையாய் நின்றது. புனிதன் -
தூயவன், புண்ணியன் [புனிதம் - தூய்மை]; வள்ளி
யம்மையாருக்கு முன்னைத் தவப்பயனாகிய செவ்வேள்
திருமணத்தை எய்துவிக்கும் கருத்தால் விநாயகர் களிறுக
வந்து அவளை அஞ்சச்செய்தாராதலின், அக்கருமம் தூய
புண்ணியமாகும்; எக்கருமமும் வெளித்தோற்றத்தால்
பிறர்க்குத் தீங்குவிளைப்பது போலக் காணப்படுமாயினும்
பிறர்க்கு நன்மை விளைதலைக் கருதிச் செய்யப்பட்டு
நன்மையே பயக்குமானால் அது புண்ணிய கருமமாகும்;
அக்கருத்தினால் விநாயகர் ஈண்டுப் 'புண்ணியன்' என்ற
பெயராற் குறிக்கப்பட்டார்.

17ஆம் கண்ணி:

— போதநெறி

18ஆம் கண்ணி: மெய்கண்ட தேவனெனு மெய்ப்பொருளை

வெண்ணையில்

மெய்கண்ட தேவன் விளங்கவைத்தாய்

[— மெய்கொண்டு

பதச்சேதம்: போதம் நெறி மெய் கண்ட தேவன் எனும்
மெய் பொருளை வெண்ணையில் மெய்கண்டதேவன் விளங்க
வைத்தாய்.

ப - ரை: போதநெறி - ஞானயோக நிட்டை கூடுதல்
வாயிலாக, மெய்கண்ட - உண்மை முத்தியின்பத்தை அனு
பவித்தறிந்த, தேவன் - சிவஞானப்பிரகாசம் பெற்றவன்,
எனும் - என்று (உலகம்) சொல்லுதற்கேதுவான, மெய்ப்
பொருளை - மெய்(ந்)நூலாகிய தமது சிவஞானபோத
நூலகத்துப் பொருள்களை, வெண்ணையில் மெய்கண்ட
தேவன் - திருவெண்ணையநல்லூரின் கண்ணே மெய்கண்ட

தேவநாயனார், விளங்கவைத்தாய் - தெளிவாக அறிந்து அந்நூலினை இயற்றும்படி உள்நின்றுணர்த்தியருளினீர் (எ - று).

வி - ரை : போதம் - சிவஞானம், இங்கே, ஞான நிஷ்டைக்கு இலக்கணைக் குறிப்பு மொழியாகும். நெறி - வழியால், வாயிலாக, மெய் - உண்மை, மெய்யின்பமாகிய முத்தியின்பத்துக்கு ஆகுபெயர். கண்ட - அநுபவத்தால் கண்டறிந்த, தேவன் - ஞானப்பிரகாசம் பெற்றவன். எனும் - என்று சொல்லுதற்குரிய (ஏதுவான); எதிர் காலப் பெயரெச்சவினை; 'மெய்ப்பொருள்' என்னும் ஏதுப்பெயரைக் கொண்டு முடிந்த அடைமொழி.

“பொய்கண்டார் காண்பு புனிதமெனும் அத்தவித மெய்கண்ட நாதனருள் மேவும்நாள் எந்நாளோ!” என்றார் தாயுமான சுவாமிகளும். ‘திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே தமக்குக் குருவாய் எதிர்ப்பட்ட பரஞ்சோதி முனிவர் உபதேசித்தருளியபடி, மெய்கண்டதேவர் அவ் வூரிலுள்ள பொல்லாப்பிள்ளையாரின் ஆலயத்திலிருந்து அவ ரது திருவருளை முன்னிட்டு ஞானநிட்டை கூடிச் சிவஞான போத நூலினை இயற்றுங்காலையில் அவருக்கு விநாயகர் உள் நின்று உணர்த்தி யுதவினார் என்ற கருத்தினை ‘மெய்ப்பொருளை வெண்ணையில் மெய்கண்ட தேவன் விளங்க வைத்தாய்’ என்றார். வெண்ணை - ‘திருவெண்ணெய் நல்லூர்’ என்ற பெயரின் மருஉமொழி.

18ஆம் கண்ணி : — மெய்கொண்டு

19ஆம் கண்ணி : மாகவள மார்வயின வண்ணைநகர் வாழ்வகந்த மாகவள மார்வயின வண்ணையத்தா! [— மாக

பதச்சேதம் : மெய்கொண்டு மாகம் வளம் ஆர் வயின வண்ணை நகர் வாழ்வு உகந்த மா கவளம் ஆர் வயினவள் நை அத்தா!

ப - ரை : மெய்கொண்டு மாக வளம் ஆர் வயின வண்ணை நகர் வாழ்வு உகந்த - வாய்மை (முதலிய)

தருமங்களால் மழையாலுண்டாகும் நீர்வளமும் பயிர் வளமும் நிறையப்பெற்ற இடங்களை யுடைய வண்ணூர் பண்ணையாகிய நகரத்திலே (இங்குமங்குமாகப் பல) தனிக் கோயில்களைக் கொண்டு வாழ்தலை விரும்பிய; மா கவளம் ஆர் வயினவள் நை அத்தா! - பெரிய ஒரு கவள வுணவு போல தேவரீரை எடுத்து விழுங்கப்பெற்ற வயிற்றினை யுடைய ஓர் அசுரப் பெண்ணை அழிவித்த சங்கார கர்த்தனே!.

வி - ரை : மெய்-வாய்மைகூறல்; இச்சொல் இங்கே, தனக்கு இனமாகிய ஏனைய தருமங்களும் பொருளாகக் கொள்ள நின்றது. கொண்டு - மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. நீர்வளம் பயிர்வளங்கள் செழித்துண்டாதலுக்குப் புண்ணிய கருமஞ் செய்தொழுகுதல் காரணமாதலின், 'அவை வாய்மையால் அவை நிறைந்த வயினவண்ணை'! என்றார். [வயின் - இடம்] வயின - இடங்களை யுடைய, [குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்]. வண்ணை - வண்ணூர்பண்ணை என்ற பெயரின் மருஉ. முதலாமடியினால், வண்ணையிலுள்ள பல திசையிடங்களிலும் விநாயகராலயங்கள் இருத்தலையும், பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறுதலையும், அங்கங்கே கணேசர் சாந்நித்தியமாகி அன்பர்களுக்குத் திருவருள் புரிதலையும் குறித்துத் துதித்தவாறென்க. 'உகந்த' என்ற பெயரெச்சம் 'அத்தா' என்ற விளிப்பெயரைக் கொண்டு முடிந்த அடைமொழி.

மா - பெரிய. கவளம் - ஒரு வாயுணவுத் திரள், கவளவுணவாக. ஆர் - விழுங்கியுண்ட; [ஆர்தல் - உண்ணல்] வினைத்தொகைப் பெயரெச்சம். அத்தன் - சங்கார கர்த்தன், மரணத்தைச் செய்தவன்; [அத்தம் - 'அஸ்தம்' என்ற வடசொல்லது திரிபு, மரணம்;] அத்தா! என விளிவேற்றுமை யேற்றது. வயினவள் - வயிற்றை யுடையவள்; [வயின் - வயிறு]. இங்கே, (குழந்தையாக அவதரித்த கணேசரைக் கொல்லக்கருதிய) ஓர் அசுரப் பெண்ணை - நைவித்த, அழிவித்த, 'வயினவள் + நை + அத்தா = வயினவண்ணை யத்தா' [புணரியல் விதியால் விகாரப் புணர்ச்சி பெற்ற தொடர்மொழி.]

தேவமாதாவும் காசிபமுனிவரின் பத்தினியுமாகிய 'அதிதி'க்குக் குழந்தையாக அவதரித்து வளர்க்கப்பெற்ற கணேசரை, அதிதியானவள் ஒரு தொட்டிலிற் கிடத்தி தங்கள் ஆச்சிரம இல்லத்தின் வெளியே சென்றாள் ஒருநாள். காசிபமுனிவரும் அப்பொழுது நீராட வெளிப்பட்டுச் சென்றுவிட்டார். அந்நாளிலே, நராந்தகன் என்ற அசுரராஜனால் ஏவப்பட்ட ஓர் அசுரப்பெண் ஓர் அந்தணப்பெண்ணின் லடிவங்கொண்டு அதிதியின் இல்லத்துட் சென்று தனியே தொட்டிலிற் கண் வளர்ந்த கணேசராகிய குழந்தையை எடுத்துத் தன் வாயிலிட்டு விழுங்கி விட்டு வெளிப்பட்டுச் செல்லலுற்றாள். அப்போது பிள்ளையாய் அவள் வயிற்றுட் புக்க கணேசரால் ஏற்பட்ட துன்பமிகுதி தாங்கமாட்டாதவளாய் வானிலெழுந்தாள். உடனே கணேசர் தம் காற்பெருவிரலால் அவள் வயிற்றைப் பிளக்க அவள் தன் உருவெய்திக் கீழே விழுந்து இறந்தாள் என்பது விநாயக புராண வரலாறு.

19ஆம் ண்ணி :

— மாக

20ஆம் ண்ணி : மலைக்கு மரிக்கு மருகா ! சுவண்ண

மலைக்கு மரிக்கு மருகா ! [— மலைக்கின்ற

பதச்சேதம் : மா கமலைக்கும் அரிக்கும் மருகா !
சுவண்ணம் மலை குமரிக்கு மருகா !

ப - ரை : மா கமலைக்கும் அரிக்கும் மருகா ! - மகாலட்சுமிக்கும் விட்டுணுவுக்கும் மருகனாயுள்ளவரே !, சுவண்ணமலைக் குமரிக்கு மருகா ! - பொன்மலையெனப்படும் இமயமலையின் அதிதெய்வமாகிய மலையரசனுடைய மகளாகிய ஈசுவரிக்கு மகனும் முறை பொருந்திய பேரப்பிள்ளையாயுள்ளவரே ! (எ - று).

வி - ரை : மா - மகா ['மஹா' என்ற வடசொல்லின் திரிபு]. கமலை - இலக்குமி; செங்கமல மலரின் கண்ணே வீற்றிருப்பவள் [எனக் காரணப்பெயர்]. அரி - ['ஹரி' என்ற வடசொல்லின் திரிபு] விட்டுணு. மருகன் - மருமகன். ஈசுவரியை விட்டுணுவின் சகோதரி என்கின்ற

மரபுபற்றி, இலக்குமிக்கும் விட்டுணுவுக்கும் மருமகன் எனப்பட்டார் விநாயகர். சுவண்ணம் - பொன்; ['ஸ்வண்ணம்' என்னும் வடசொல்லது திரிபு.] சுவண்ணமலை - இமயமலை, இங்கே அதன் அதிதெய்வமாகிய மலையரசன். குமரி - குமாரி, மகள். மருகன் - (பின்னது) வழித்தோன்றல், வம்மிசத்திற் பிறந்தவன்; 'சுவண்ணமலைக்கு மருகன்' எனவும், 'குமாரிக்கு மருகன்' எனவும் தனித் தனி இயைந்து, மலையரசனுக்கு மகளாயுள்ள ஈசுவரியிடத்தே உதித்த பேரப்பிள்ளை, அதாவது 'தெளகித்திரன்' என்ற பொருளைத் தந்தது. [இங்கே, மகன் வயிற்றிலுதித்த பேரப்பிள்ளையைப் பௌத்திரன் என்பர் வடமொழியில் என்பதும் உணரத்தக்கதாம்.] வழித்தோன்றலாகிய மருகனுக்கு 'மருமான்' என்று வேறொரு பெயரும் உண்டு. எனவே, 'மலையரசனுக்கு மருமான் எனப்படும் மருகா!' என விநாயகரை விளித்துத் துதித்தார் என்றுணர்க.

20ஆம் கண்ணி :

— மலைக்கின்ற

21ஆம் கண்ணி : ஏரம்பா ! வோர்கொம்பா ! சீர்நம்பா ! வேகம்பா !
ஏரம்பா ! வோர்கொம்பா ! வேகம்பா ! [—வேரம்பார்

பதச்சேதம் : “ மலைக்கின்ற ஏரம்பா ! ஓர் கொம்பா ! ஏகு அம்பு ஆ(க) சீர் நம்பா ! ஏர் அம்பா ஓர் கொம்பு ஆ(க) ஏகம்பா ! ”

முற்பாதிக்கண்ணியின் கொண்டுக்கூட்டு : “ மலைக்கின்ற ஏரம்பா ! + அம்பா(க) + ஏகு + ஓர் கொம்பா ! + சீர் நம்பா ! ”

முற்பாதிக்கண்ணி - ப - ரை : மலைக்கின்ற - (உம்முடைய அளவில்லாத ஆற்றலை உணர்ந்தோர்) ஆச்சரியப்படுதற்குரிய, ஏரம்பா ! - ஏரம்பன் என்ற காரணப் பெயரையுடையவரே, அம்பு ஆ(க) ஏகு ஓர் கொம்பா - அம்பு (= அஸ்திரம்) போல (உம்மாற் செலுத்தப்பட்டுச்) சென்று (தேவாந்தகன் என்ற அசுரனைக்) கொன்ற ஒப்பற்ற தந்தத்தைத் திருக்கரத்திலுடையவரே, சீர் நம்பா - மகத்துவச் சிறப்பினால் (யாவராலும்) விரும்பப்படத்தக்கவரே (எ - று).

வி - ரை : மலைக்கின்ற - வியத்தற்குரிய. மலைத்கல் - பிரமித்தல், ஆச்சரியப்படுதல். ஏரம்பன் - மகா சங்கார உருத்திரனாகிய சிவத்துக்குச் சமீபத்திலிருப்பவர், (அடியவரை) வளர்விப்பவர் [காரணப்பெயர், விநாயகருக்குரியது]. 'அம்பா(க) + ஏகு + ஓர் கொம்பா!' எனப் பதச்சேதமும் அந்நுவயமுங் கொண்டுரைக்க. அம்பு ஆ(க) - அம்பு (= அஸ்திரம்) போல, ஏகு - சென்ற, 'சென்று கொன்ற' என்ற தாற்பரியப் பொருளில் வந்தது. ஓர் - ஒப்பற்ற, உவமையில்லாத. கொம்பா - தந்தத்தை யுடையவரே; முன்னர்க் கயமுகாசுரன்மீது செலுத்தப் பட்ட தமது தந்தத்தினை மற்றொரு காலத்தில் தேவாந்தகன்மீது பிரயோகித்துக் கொன்றமை இங்கே குறிக்கப் பட்டதென்க. இவ்வரலாறு:— தேவாந்தகனானவன், தன் தம்பியாகிய நராந்தகனை, கணேசர் கபிலமுனிவரின் புதல்வராகி மகோற்கடர் என்ற பெயருடையராய்க் காசிராஜனது அரண்மனையிலிருக்கும் பொழுது பொருது கொன்றதையறிந்து, அசுரச் சேனைகளோடு சென்று போர் செய்யக் காசிராஜனது அரண்மனையை வளைத்தான். அப் பொழுது மகோற்கடராகிய விநாயகர் சேனைகளோடு தேரிலேறிச் சென்று பொருதார். பலவிதமான தெய்வப் படைகளாலும் இருவரும் பொருதனர்; அசுரசேனை அழிந்து தோற்றது. இறுதியாகத் தேவாந்தகன் தன் தண்டாயுதத்தை ஏந்தி மகோற்கடரின் தேரினைக் கிட்டித் தாவித் தாக்க முயன்றான். அப்பொழுது மகோற்கடர் ஆணைமுகத்தராக மாறித் தமது கையிலுள்ள தந்தத்தினால் கொன்றனர் என்பது விநாயகபுராண வரலாறு:

21ஆம் ண்ணி - பிற்பாதி -

ப - ரை: ஏர் அம்பா ஓர் கொம்பு ஆ (க) - அழகிய (உமக்குத்) தாயாகிய அதிதிபோன்ற வடிவினளாக ஓர் அசுரப்பெண் (உம்மை வஞ்சனையாற் கொல்வதற்கு) மாறு வேடங்கொண்டு வர, ஏ கம்பா - (அவளைப்) பெரிதும் நடுங்கச்செய்து கொன்றவரே (எ - று).

வி - ரை : விநாயகர் காசிபமுனிவரின் பத்தினியாகிய அதிதியின் தவத்தால் மடிமீது ஒரு குழந்தையாக அவ தாரங்கொண்டு கிடந்தார். அக்குழந்தையை அவ்விரு வரும் வளர்த்து உபநயனச் சடங்கும் செய்வித்தனர். அக்காலத்தில், காசிராஜனது வேண்டுகோளால் அவனது புத்திரனுக்கு விவாகச் சடங்கினைக் குருவாக இருந்து நடாத்தும்படி அவ்வரசனோடு அனுப்பச்சென்ற மகோற் கடர் என்ற பெயருடைய அச்சிறுவர் காசிராஜன் அரண் மனையில் இருந்தனர். அதனையறிந்த பிரமதை என்ற அசுரப்பெண் மகோற்கடரைக் கொல்லக்கருதி அவர் தாயாகிய அதிதியின் வடிவோடு சென்று, காசிராஜனிட மிருந்த அவரை அழைத்து, முனிவரும் அதிதியும் கண்டு களிக்க வாரி எடுத்து அணைத்துத் தழுவி, தன்னிடமிருந்த விடங்கலத்த பக்ஷணங்களைத் தின்பித்தாள். விநாயகரும் விரும்புவார் போலத் தின்றனர். அவரது வயிற்றுட் சென்ற விடமானது, மகோற்கடரது சங்கற்பத்தால் அவ்வசுரப்பெண்ணின் உடலிற் செறிந்து தலைக்கேறி நடுங்கித் துடித்துத் தன் அசுரவடிவோடு விழுந்து இறந் தனள் என்ற விநாயக புராண வரலாறு இங்கே குறிக்கப் பட்டது.

ஏர் - அழகு, அம்பா - தாய் [வடசொல்]; உவமைத் தொகையாகத் தொடர்ந்தது; அத்தொகை 'தாய்போலும் வடிவினளாக' என உவமையுருபுடன் பொதுத்தன்மையும் விரித்துப் பொருளுரைக்க நின்றது. கொம்பு - பூங் கொம்பர், பெண்ணுக்கு ஆகுபெயர்; இங்கே அசுரப்பெண். ஆ (க) - ஆகிவர. வேற்றுவடிவங்கொண்டு வர, ஏ- பெருத்த; "இச்சொல் இப்பொருளதாதலை ஏ மெற்றாகும்" என்னும் தொல்காப்பிய உரியியற்சூத்திர வுரையாலு முணர்க. கம்பன் - நடுக்கத்தைச் செய்தவன்; [கம்பம்- நடுக்கம்]; விளிவேற்றுமையேற்றுக் 'கம்பா' என்றாயிற்று.

21ஆம் கண்ணி:

— வேரம்பார்

22ஆம் கண்ணி நீராவித் தரன நிலையமகிழ்ந் தாய்!நிலமா

நீராவித் தரன நிலையனே! [—நீராவி

யொருவரின் அலகில்
யாழ்ப்பாணம்

பதச்சேதம்: ஏர் அம்பு ஆர் நீராவி தானம் நிலையம்
மகிழ்ந்தாய்! நிலம் ஆம் நீர் ஆவி தானம் நிலையனே!

22-பிற்பாதி:—

ப - ரை: ஏர் அம்பு ஆர் நீராவித் தான நிலையம்
மகிழ்ந்தாய் - மிகுந்த நீர் பொருந்திய குளக்கரையிலே
கட்டப்பட்டுள்ள கோயிலை மகிழ்ந்துறைகின்றவரே (எ - று).

வி - ரை: ஏர் - எழுச்சி, நீருற்றினையுடைத்தாய்க்
கோடையிலும் வற்றாமை. அம்பு - நீர், ஆர் - பொருந்திய,
'நீராவி' [நீர் + ஆவி] என்னும் இரு சொல் தொடர்ந்த
தொடர்மொழி, இங்கே 'ஆவி' என்னு மளவாய்த் தனி
மொழியாகக் கொண்டு பொருளுரைக்க நின்றது;
"கோடாத செங்கோல்" "வெருவந்த செய்தொழுகும்
வெங்கோலன்" என்ற இடங்களிற்போல; இதனை காரண
மதனையே யிடுகுறியாகவும்; இடுகுறி யதனையே காரண
மாகவும்; பலசொல்லினையே யொருசொல்லாகவும்; ஒரு
சொல்லினையே பல சொல்லாகவும்; "கருதுவ ரொரோ
வழிக் கற்றறிந்தோரே" என்னும் இலக்கணக் கொத்து
நூலின் சூத்திரவுரை [சூ. 116] நோக்கியறிக. ஆவி,
குளம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்; நீராவி + தானம் =
நீராவித் தானம் = குளத்தைச் சார்ந்த இடம்; குளக்கரை
என்றபடி.

22 பிற்பாதி:—

ப - ரை: நிலம் ஆம் நீர் ஆவித்தான நிலையனே -
பூமியைப் போன்ற தன்மையையுடைய உயிர் நிலையா
யுள்ள மூலாதார இடத்தினை நிலைக்களமாகக் கொண்ட
வரே. (எ - று).

வி - ரை: பூமியானது உலகச் சராசரப் பொருள்க
ளெல்லாம் தோன்றி நிலவுதற்கு ஆதாரமாயினுற்
போல, நம் உடலினுள்ளே சுழுமுனை நாடியி லமைந்துள்ள
மூலாதார முதலான ஆறு ஆதாரங்களுள் மூலாதார
மானது சுழுமுனை நாடியின் அடிப்பாகத்தில் அமைந்து

மேற்பாசங்களிலமைந்த ஏனைய ஐந்து ஆதாரத் தானங்
களையும் தாங்கி நிற்கும் பற்றுக்கோடாதல் பற்றி,
அதற்குப் பூமி உவமானமாயிற்று. ஆம் - போலும்,
போன்ற; (உவமையுருபு). நீர் - நீர்மை, தன்மை. ஆவி -
உயிர். ஆவித்தானம் - 'உயிர் நிலை' எனப்பெறும் உறுப்பு.
அது உடலிற் குய்யம் எனப் பெயரிய மர்மஸ்தானமாகும்.
அப்பெயர் இங்கே இலக்கணையால், குய்யத்துக்கு நேரா
கச் சுழுமுனை நாடியின் தொடக்கத்திலே யிருக்கும்
மூலாதாரத்தினை யுணர்த்தியது. அம்மூலாதாரம் அடுப்புக்
கூட்டுப்போல முக்கோண வடிவுடையது. அதில் நான்கு
இதழ்களோடு கூடிய தாமரை உள்ளது. அதன் நடுவிலே
அவ்வாதாரத்தின் அதிதெய்வமாய் அங்குள்ள குண்டலினி
சக்தியை இயக்குபவராக இருப்பவர் கணேசர். இவர்
மூலாதார கணபதி எனப்படுவர். யோகியர் யோக
நிட்டை கூடுகையில் முறைப்படி முதலில் மூலாதாரத்திற்
கணேசரைத் தியானித்து வணங்கியே ஏனைய ஆதார
தரிசனம் ஆதியவற்றைப் படிப்படியே நிறைவேற்றிச்
சிவானந்த அநுபவ நிட்டையில் நிலைத்து இன்புறுவர்.
இக்கருத்தைக் குறித்துத் துதிப்பவராய் "நிலமாம் நீரா
வித் தான நிலையனே" என்றார் ஆசிரியர். நிலையம்-நிலைக்
களம். (ஆவித்தானம் + நிலையம்) ஆவித்தான நிலையம் =
மூலாதாரமாகிய நிலைக்களம்; 'நிலையத்தை யுடையவன்'
என்ற பொருளில் 'அன்' விசுதி பெற்று நிலையன் என்று
யிற்று.

22ஆம் கேள்வி :

— நீராவி

23ஆம் கேள்வி : முப்பாலை யப்பாலின் முற்றியது மற்றையதை
முப்பாலை யப்பாலின் முற்றுவிப்பாய் [-முப்பாலாங்

பதச்சேதம் : நீர் ஆவி முப்பால் ஐ அ பாலின் முற்றி
யது. மற்றையதை முப்பால் ஐ அ பாலின் முற்றுவிப்பாய்,

23 முதற்சொல்

ப - ரை : நீர் ஆவி - நீரினை ஒப்பச் சார்ந்ததன் வண்ண
மாகுந் தன்மையுடைய (என்) உயிரானது, முப்பால் -

திருக்குறளிற் கூறப்பட்ட (உலகியற்பொருள்களாகிய அறம் பொருள் இன்பம் என்னும்) மூன்று புருஷார்த்தங்களின் வாய்ப்பு, ஐ அப்பாலின் - அழகிய பண்டைய ஊழ்வினை வசத்தால், முற்றியது - சித்தி பெறுவதாயிற்று; (அவை போதும், இனி அவை கருதி முயலுதல் வேண்டுவதில்லை என்பது குறிப்பெச்சப் பொருள்) (எ - று).

வி - ரை: நீர் ஆவி - நீர் போன்ற தன்மையை யுடைய உயிர் என விரியும் உவமைத்தொகை; ஆதவின் உவமவுருபும் பொதுத்தன்மையும் விரித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது; இங்கே சார்ந்ததன் வண்ணமாதல் பொதுத்தன்மை; இத்தன்மை நீருக்கும் உயிருக்கும் உள்ளதென்பதை, “நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றுகும் மாந்தர்க்கு, இனத்தியல்ப தாகு மறிவு” என்னுந் திருக்குறளாலும் பரிமேலழகருரையாலுமுணர்க. முப்பால் - திருக்குறளாகிய நூல்; இப்பெயர் இங்கே, அந்நூலிற் கூறப்பட்ட அறம்பொருளின்பங்களாகிய மூன்று புருஷார்த்தங்களை யுணர்த்திப் பின் அவைகள் உயிருக்கு வாய்த்தலை (கிடைத்தலை) உணர்த்தி இருமடியாகுபெயராய் நின்றது; திருக்குறள் நூலுக்கு ‘முப்பால்’ என்னும் பெயர்வழக்கினை “நாலடி நான்மணி நானூற்பு தைந்திணைமுப், பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூலம், இன்னிலைகோல் காஞ்சியுடன் ஏலாதி யென்பவே, கைந் நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு” என்னும் பழம்பாடலானு முணர்க. ஐ - அழகிய, நல்ல என்றபடி. ‘அ’ - தூரமான கால இடங்களைச் சுட்டிய சுட்டாய் முற்பிறவியில் வினைகளை யுணர்த்தியது. பால் - ஊழ், விதி, ஊழ்வினை. ‘அப்பாலின்’ என்பதனீற்றிலுள்ள ‘இன்’ என்னும் ஐந்தாம் வேற்றுமையுருபு ஏதுப்பொருளில் வந்தது. முற்றியது - சித்திக்கப்பெற்றது. நிறைவேறியது; ‘முற்றியது’ என்னும் வினைமுற்று ‘முப்பால்’ என்னும் தொகுதியொருமைப் பெயராகிய எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் இயைந்து இரண்டு சொல்லும் ஒரு சொன்னீர்மைத்தாகி ‘ஆவி’ என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாயிற்று. பின்

வரும் வேண்டுகோள் குறித்த தொடர்களுக்கு இசைய, பதவுரையிற் காட்டிய குறிப்பெச்சப்பொருள் வருவித்துரைக்க எஞ்சிநின்றதென்க. இந்நூலாசிரியர், போர்கையாளராயும், வடமொழி தமிழ்மொழிப் புலமையோடு ஆங்கில பாஷையும் போர்த்துக்கேய பாஷையுங் கற்றுணர்ந்து துவிபாஷகராகவும், நியாயதுரந்தரராகவும் சிலகாலம் கோவைக் கோயிற்பற்றுக்கு மணியகார தாசில் தாராகவும் உத்தியோகங்கள் வகித்துப் பெருஞ் செல்வராயும், அவற்றால் அதிகார புருஷராயும் உலக போக போக்கியங்களை அனுபவித்தவராயும் வாழ்ந்து திருப்தியடைந்தவராதலினால் “நீராவி முப்பாலை யப்பாலின் முற்றியது (போதும்)” என்பாராயினார் என்க.

23ஆம் கண்ணி — 2ஆம் தொடர்:

மற்றையதை, முப்பாலை யப்பாலின் முற்றுவிப்பாய்
மற்றையதை முப்பால் ஐஅ பாலின் முற்றுவிப்பாய்

ப - ரை: மற்றையதை - மற்றைப் புருஷார்த்தமாகிய வீட்டின்பப் பேற்றினை, [முப்பால் + (இன்) =] முப்பாலின் (சரியை கிரியை யோகம் என்னும்) மூவகையான (கிரியா) பாத நெறிகளாலும், ஐ அப்பாலின் - தலைமைத்தன்மையும் அவ்வித சாதனத்தன்மையும் பொருந்திய (ஞான) பாத நெறியாலும், முற்றுவிப்பாய் - நிறைவுற (= கை கூட)ச் செய்வீராக (எ - று).

வி - ரை: முப்பால் + ஐயப்பால் = முப்பா லையப்பால், உம்மைத்தொகைத் தொடர்; [‘முப்பாலும் ஐயப்பாலும்; என விரியும்;] இத்தொகையின் ஈற்றில் ‘இன்’ உருபு புணர்ந்து ‘முப்பாலையப்பாலின்’ என நின்றது; ‘இன்’ உருபு ஏதுப்பொருளில் வந்த ஐந்தாம் வேற்றுமை. உம்மைத்தொகையின் ஈற்றிலுள்ள உருபானது ஒருசேரத் தொக்க (= தம்முட் சேர்ந்து கூடிநின்ற) சொற்றோறும் இயைந்து தன் பொருளைத் தரவல்லது ஆதலின்; அம் முறைபற்றி, பதவுரையிலே உவமைத்தொகைத் தொடர் மொழியைப் பிரித்துப் பதவுரை கூறுதற்கண், ஈற்றிலுள்ள

‘இன்’ உருபு அத்தொகையின் முதலாம் மொழிக்கண் ணும் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது, விளங்குதற் பொருட்டாக என்றுணர்க. முப்பால் - மூன்று பகுதி, மூன்று கூறுபாடு, மூவகை என்றபடி; இச்சொல், இலக் கணையாகிய குறிப்புமொழியாய், சைவசித்தாந்த சாத் திரங்களிலே வீடுபேற்றுக்குச் சாதனமாகிய புண்ணியங்கள் என்று கூறப்பட்ட சரியை கிரியை யோகம் என்னும் மூன்று பாத நெறிமுறைகளை யுணர்த்தியது. இங்ஙனமே ‘ஐ அப்பால்’ என்பதும் அம் மூன்றோடு ஒருங்குவைத் தெண்ணப்படுகின்ற நாலாவதாகிய ஞானபாத நெறி முறைகளை யுணர்த்திய குறிப்பு மொழியாகும். ‘முப்பால் ஐ அப்பால்’ என்பன ஏதுப்பொருட்டாகிய ‘இன்’ என் னும் ஐந்தனுருபினையேற்றுக் கருவிப்பொருளில் வந்தமை யாலும், ‘மற்றையதை’ எனப்பட்ட வீடுபேறு முற்றுத லுக்கு (= கைகூடுதற்குச்) சிறந்த சாதனமாங் கருவியா யுள்ளவை சரியையாதி நாற்பாதங்களேயன்றி வேறில்லை யாகையாலும் அந் நாற்பாத நெறிகளையே ‘முப்பால் ஐ அப்பால்’ என்னும் இம்மொழிகள் உணர்த்துவனவாயின. ஐ - தலைமை, (சரியை முதலிய முதல் மூன்று பாத நெறி களிலும் பார்க்க ஞானபாதமாகிய தாள் சிறந்ததாய் விளங்கும்). மேன்மை - மேன்மையைப் பொருந்திய, அ - அத்தன்மைத்தான, (முற்கூறப்பட்ட அச்சரியையாதி அம் மூன்றிலும் பொருந்தியுள்ள சாதனமாந் தன்மையென்கின்ற) ‘அத்தன்மை பொருந்திய’ எனத் தன்மையை மாத்திரஞ் சுட்டிக்காட்டுஞ் சுட்டு ஆதலின், இது ‘பண்டறி சுட்டு’ எனப்படும்; [இங்ஙனமன்றி, முன்னதாகக் கூறப் பட்ட பொருளை (= திரவியத்தை - பதார்த்தத்தை)ச் சுட்டிக்காட்டுஞ் சுட்டு ‘பெயர்ச் சுட்டு’ ‘பெயர்வழிச் சுட்டு’ எனப்படும்; அது பண்டறி சுட்டென வழங்கப் படுதலின்று]. சரியை முதலிய முதல் மூன்றும் தாம் ஞானத்திற்குக் காரணமாய் ஞானத்தை உதிப்பித்து, அதன் வாயிலாக முத்தியைத் தருகின்ற பரம்பரா காரணங்கள் (சோபான முறையாயமைந்த காரணங்கள்). ஞானபாத நெறிமுறையோ முத்திப்பேற்றுக்கு நேரடியான

காரணமாய், தானே முத்திப் பேற்றைப் பயப்பதாயுள்ளது. அதனால், 'தலைமை பொருந்திய பால்' என்று ஞானபாதத்திற்கு அடைமொழி கொடுத்து 'ஐ அப்பால்' என்றார். இவ்வுண்மைகளை, "ஈண்டுச் சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்துழி, நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோக்கத்தைக் கொடா" என்றும், "சரியை கிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்" என்றும், "கிரியையென மருவுமவை யாவும் ஞானங் கிடைத்தற்கு நிமித்தம்" என்றும் சித்தாந்த சாத்திரங்களிற் கூறப்பட்டவாற்றாலும் தெளிக.

23ஆம் கண்ணி: --- முப்பாலாங்

24ஆம் கண்ணி: காலங் கிரியை யருள்கருத்தா நீயேயாங்
காலங் கிரியை யருள்கருத்தா [— காலன்

பதச்சேதம்: முப்பால் ஆ(கு)ம் காலம் கிரியை அருள்கருத்தா நீயே ஆ(கு)ங்கால் அங்கிரியை அருள் கரு தா.

ப - ரை: முப்பால் ஆ(கு)ம் காலம் கிரியை - (இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்னும்) மூவகையான காலங்களையும், (படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும்) மூவகைத் தொழில்களையும், அருள் - (உமது) திருவருட் சத்தியால் (ஆன்மாக்கள் உய்திபெறுதற்பொருட்டு) நிகழ்விக்கின்ற, கருத்தா - முழுமுதற் கருத்தாவாகிய பதி (= தலைவர்) நீயே ஆ(கு)ங்கால் - நீரே பிறரல்லர் அவ்விதமாகுமிடத்து, அங்கிரியை - (உமது) திருவடிப்பேராகிய முத்தியின்ப அனுபவத்தை, அருள் - தருதற்கு உரியதான, கரு - காரணமாகிய (= கருவியாகிய) திருவருள்ஞானமெனப்படும் சிவஞானத்தினை, தா - (அடியேனுக்குத்) தந்தருள்வீராக (எ - று).

வி - ரை: 'முப்பாலாம்' என்பது காலம் கிரியை என்னுமிரண்டற்குமுரிய அடைமொழி. பஞ்சகிருத்தியங்களுள்ளே திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்னுமிரண்டையும் மற்றைய முத்தொழில்களுள் அடக்கியும் கூறும் மரபுபற்றி, அவற்றை இங்கே 'முப்பாலாங் கிரியை' என்றார்.

அருள் - (முன்னது) 'இரட்டுற மொழிதல்' என்னும் உத்தியால் திருவருட்சத்தியையும் நடாத்துதற் றெழுழிலையும் உணர்த்தியதனால் 'அருள் - திருவருட்சத்தியால் நடாத்துகின்ற' என இருபொருளுங் கைக்கொண்டுரைக்கப்பட்டது. ஏ - பிரிநிலையொடு தேற்றப்பொருட்டாகிய இடைச்சொல்; பிரிநிலையேகாரத்தால் '(உம்மினும் மேம்பட்ட முழுமுதற்கருத்தா) பிறரில்லை' என்று எஞ்சிநின்ற பொருளை வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ஆகுங்கால் - ஆகுமிடத்து; ['கால்': விசுதி]; 'செயின்' என்னும் வாய்பாட்டின்பாலடங்கிய வினையெச்சம். அங்கிரி - பாதம், திருவடி, திருவடிநிழலாகிய முத்தியின்பத்துக்கு ஆகுபெயர். அங்கிரியை அருளுதல்: ஐந்தாவது கிருத்தியமாகிய அநுக்கிரகம். கரு - காரணம், கருவி, சாதனம்; இங்கே, முத்தியின்பப் பேற்றுக்குச் சாதனமாகிய சிவஞானம்.

சிவஞானத்தைத் தேவரீர் ஈதற்குத் தக்க சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியும் தீவிரதர பரிபக்குவமு மெய்தாத எனக்கு அப்பரிபக்குவத்தினை உண்டாக்குதல், சர்வசக்தியுடைய ராகிய உமக்கு அரிதன்று; மற்றும், 'அப்பரிபக்குவ மெய்தாத எனக்குச் சிவஞானத்தினை ஏன் அருளினீர்?' என்று உம்மைக் குற்றங்கூறி ஆக்ஷேபிக்கத்தக்க மேலதிகாரியான தலைவர் உமக்கு ஒருவருமில்லர். ஆகையால், 'அச்சிவஞானமாகிய முத்திசாதனக் கருவினைப் பெருங்கருணைகூர்ந்து அடியேனுக்குத் தந்தருள்வீராக' என்ற கருத்தெல்லாம் விரித்துணர நின்றன.

முந்திய 23ஆம் கண்ணித் தொடரால், 'என் பிராரத்த வினையனுபவம் முடியும்வரையும் சீவித்தற்குரிய காலத்துள்ளே, மற்றையதாகிய வீடுபேற்றுக்குச் சாதனங்களான சரியை யாதி நாற்பாத நெறிகளை என்னிடம் நிகழ்வித்து, அவற்றை முற்றுவிப்பீராக' என்றும் இக்கண்ணியால், அவற்றின் (காரியமாய்ப்) பயனாயுள்ள சிவஞானத்தைத் தருக என்றும் வரம் வேண்டியபடி என்க.

24ஆம் : கண்ணி

— காலன்

25ஆம் கண்ணி : உருக்கொண் டிடவந் துறுநாளென் முன்னீ
உருக்கொண்டு வாரா யுவந்து.

பதச்சேதம் : காலன் உரு கொண்டிட வந்து உறும்
நாள் என் முன் நீ உரு கொண்டு வாராய் உவந்து.
['வந்துறு நாள் + உவந்து + என்முன்' என மொழி
மாற்றிக் கூட்டுக.]

ப - ரை : காலன் - யமனானவன் ; உருக் கொண்டிட
வந்து உறும் நாள் - (என்) உடலினின்றும் (உயிரைக்)
கவர்ந்து செல்லுதற்காக வந்தடையத்தக்க மரண காலத்
திலே, (யான் தேவரீரைத் தரிசித்து வணங்கி உம்முடைய
திருவடிகளைச் சார்ந்து உய்தி பெறும் பொருட்டாக),
உவந்து என்முன் நீ உருக்கொண்டு வாராய் - (என்மீது)
கருணைகூர்ந்து எனக்கு எதிரில் தேவரீர் (உமது) திருவுரு
வத்துடன் தோற்றி அருள்புரிவீராக; (அடியேன் உம
தடைக்கலம்) என்பது [குறிப்பெச்சப் பொருள்] (எ - று).

வி - ரை ; உரு - (முன்னது) வடிவம், ஈண்டு உடல் ;
தூலசரீரம் ; (கண்ணுக்குப் புலனாகும்) வடிவமுடையது
என்ற காரணத்தால் உடலுக்குக் குணஆகுபெயர் கொண்
டிட கவர்தற்பொருட்டாக, கைக்கொள்ளும்படி ; இவ்
வினைக்குச் செயப்படுபொருளாகிய 'உயிரை' என்பது
இசையெச்சத்தால் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. வாராய் -
வருவீராக ; இவ்வினைச்சொல் இங்கே, வெளிப்படுவீராக-
வெளிப்பட்டு அருள்புரிவீராக' என்னும் வேறு வினைப்
பொருளை இலக்கணையால் உணர்த்தியது [உடன்பாட்டு
முன்னிலை யொருமை யேவல் வினைமுற்று) ; இதன்
பின்னர், 'அடியேன் உன் அடைக்கலம்' என்பது குறிப்
பெச்சத்தால் வருவித்துரைக்க எஞ்சி நின்றது ; 'கற்ற
கல்வியும் போய், பைவருங் கேளும். பதியுங் கதறப் பழகி
நிற்கும், ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் னடைக்
கலமே' என்ற அருணகிரிநாதர் வாக்கினோடு ஒப்பிட்
டுணர்த்தக்கது.

118852

‘எம்பெருமானே, எனக்கு மரணஞ் சம்பவிக்கும் நேரத்திலே உமது திருவுருவத்துடன் வெளிப்பட்டுக் காட்சி தந்து, அடியேனை உம்முடைய திருவடி நிழலில் அமரச் செய்வீராக’ என்று விநாயகப் பெருமானைக் குறித்துச் செய்யும் பிரார்த்தனையுடன் இந் நூல் பூர்த்தி பெறும் வண்ணம் நின்றது இக்கண்ணி யென்றறிக.

4211

C. C

செய்தியினை நன்றாகக் கவனித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்வாறு செய்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்வாறு செய்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செய்தியினை

செய்தியினை

